

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2010

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 77ον. - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ- ΟΚΤΟΒΡΙΟΥ 2010



ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.....	2
ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ.....	17
Η ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.....	21
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ...	26
καί	45
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	37
ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ.....	43.....57
ΑΝΕΚΔΟΤΑ.....	63

---000---

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD — N. J. — U. S. A.

— †† —

Ἑξαετήμη καὶ Δημιουργία.

" EN ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν." ΓΕΝΕΣΙΣ α:1.

---ooo---



ΧΟΝΤΕΣ

ὑπ' ὄψιν

τὴν σύγχρο-
νον αὐξησιν τῆς
γνώσεως ἐπὶ πολ-
λῶν σημείων, οἱ
ἐπιστήμονες μαν-
θάνουν ἐπὶ μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον



τὸ ἀχανὲς καὶ πολύπλοκον τοῦ σύμπαντος. Πολλοὶ
ἐξ αὐτῶν ἐλευθέρως ἀναγνωρίζουν ὅτι, ὅσον καὶ
ἂν ἐξερευνῶσιν τὸ σύμπαν, ἐπὶ τοσοῦτον παραδέ-

χονται ὅτι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτοῦ εἶναι Μέγας καὶ Νοήμων Δημιουργὸς. Τοῦτο ἦτο κατάδηλον πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν προφήτην Δαβὶδ, ὅστις ἔγραψε: "Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ." ΨΑΛΜ. ιθ:1.

Ἀποδεχόμενοι ὡς γεγονὸς τὴν διακήρυξιν τῶν Γραφῶν ὅτι, "Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν" εἶναι φυσικὸν εἰς ἐρευνητικὴν καὶ φιλομαθῆ διάνοιαν νὰ ἐρωτήσῃ, "Πόσον καιρὸν πρὶν, ἦτο ἡ "ΑΡΧΗ;" Ἡ Γραφή δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, διότι ἡ "ΑΡΧΗ" αὕτη ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν Γένεσιν προηγεῖται πάσης ἄλλης ὠρισμένης χρονολογίας εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι σπουδαία εἰς τὴν πίστιν μας, ἀλλὰ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσωμεν μερικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐπιστημόνων.

Μία νύξιος τοῦ πόσον εἰς τὸ ἀπομεμακρυσμένον παρελθὸν ἡ ἀρχὴ τοῦ σύμπαντος ἦτο, βασίζεται ἐπὶ τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός, ἥτις εἶναι 186,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτον. Ἡ Σελήνη εἶναι τὸ πλησιέστερον οὐράνιον σῶμα εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ φῶς της διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν ἀπαιτεῖται ἕν καὶ ἕν τέταρτον τοῦ δευτερολέπτου. Ἀπὸ τὸν Ἥλιον χρειάζεται οὐκ ὀκτὼ λεπτὰ. Χρειάζεται τέσσαρα ἔτη τὸ φῶς

τοῦ πλησιεστέρου ἄστρου, τὸ Ἄλφα τοῦ Κενταύρου, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν.

Ἄλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ νεωτέρου τηλεσκοπίου τοῦ ὄρους POLOMAR τῆς Καλλιφορνίας, κατέστη δυνατόν νὰ φωτογραφηθοῦν μεμακρυσμένα σφαῖραι, τὸ πῶς τῶν ὁποίων χρειάζεται, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν, 2,000,000,000 ἔτη. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι εἰχον δημιουργηθῇ τὰ οὐράνια ταῦτα σώματα πρὸ 2,000,000,000 ἐτῶν διὰ νὰ φθάσῃ τὸ πῶς των εἰς τὴν γῆν. Τώρα οἱ ἐπιστήμονες πιστεύουν-μὲ τὴν βοήθειαν RADIO-TELESCOP- ὅτι ἡ δημιουργία ἐπεκτείνεται πέραν τῆς ἱκανότητος νὰ φωτογραφηθοῦν διὰ φακοῦ.

Τὸ γεγονός ὅτι ἀπομεμακρυσμένα σώματα τινὰ οὐράνια ἐδημιουργήθησαν τὸ ὀλιγώτερον πρὸ 2,000,000,000 ἐτῶν δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ γῆ εἶναι τοιαύτης ἡλικίας. Οἱ ἐπιστήμονες ἔκαμον διαφόρους ὑπολογισμοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν τῆς γῆς, ἐκτεινομένων ἀπὸ 28 ἑκατ. εἰς 3 δισεκατομμύρια ἔτη. Ὁ ἥλιος, ἀξιοῦται παρὰ τοῦ SIR JAMES JEANS, εἶναι περίπου 7,000,000,000 ἐτῶν ἡλικίας. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι εἶναι κάπως θεωρητικοί, καὶ εἶναι πέραν τῆς ἡμετέρας ἀντιλήψεως, ἀλλὰ περισσότερο τούτου εἶναι τὰ περὶ τοῦ Δημιουργοῦ, τὸν ὁποῖον αἱ Γραφαὶ διακηρύττουν ὅτι εἶναι "ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος." ΨΑΛΜ. 90:2.

Ἡ Γῆ, βεβαίως, εἶναι εἰς μικρὸς πλανήτης εἰς τὸ μέγα σύμπαν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, καὶ περιγράφεται διὰ τῆς διακηρύξεως "ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ." Ἔως οὗτου ἰσχυρὰ τηλεσκοπία ἦλθον εἰς τὸ εἶναι, ἐνομίζετο ὅτι ὁ ἡμέτερος Γαλαξίας ἦτο τὸ ἀστρικὸν σύμπαν ὁλόκληρον. Ἀλλὰ τώρα 20 ἐκ. ἄλλοι Γαλαξίαι ἀνεκαλύφθησαν διὰ τοῦ τηλεσκοπικοῦ φακοῦ. Εἰς ἕκαστος ἐξ αὐτῶν πιστεύεται ὅτι εἶναι ὅμοιος εἰς μέγεθος τοῦ Γαλαξίου τοῦ ὁποίου ἡ γῆ ἡμῶν ἀποτελεῖ μέρος. Ὑπολογίζεται ὅτι δέκα δισεκατομμύρια ἀστέρες ἀποτελοῦν τὸν Γαλαξίαν μας. Ὑπολογίζεται ἐπίσης παρὰ τῶν ἐπιστημόνων, ὅτι δισεκατομμύρια καὶ πλέον τοιοῦτοι Γαλαξίαι ὑπάρχουν, μὴ δυνάμενοι ἀκόμη νὰ καθορισθῶσιν διὰ τηλεσκοπικοῦ φακοῦ. Εἰς τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου ἔγραψε,

"Ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ, οὐδὲ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης νὰ μετρηθῇ." ΙΕΡ. λγ:22.

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας μᾶς βεβαιοῖ ὅτι,

"Ὅπως λέγει Κύριος, ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ πλάσας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν, ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν αὐτήν οὐχὶ ματαίως, ἀλλ' ἔπλασεν αὐτήν διὰ νὰ κατοικῇται. ΗΣ. με:18.

Γίνεται εὐκρινὲς ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ θεῖος σκο-

πὸς διαμορφῶνων τὴν γῆν ἥτο ὅπως κατοικηθῇ, καὶ ἡ ἀναφορὰ τῆς Γενέσεως περὶ δημιουργίας, ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ κύριος κάτοικος τῆς γῆς θὰ ἦτο ὁ ἄνθρωπος.

Ὅταν ἐδημιούργη τοὺς προπάτορας ἡμῶν, ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς αὐτοὺς,

" Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κυριεύσατε αὐτὴν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς ζώου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς." ΓΕΝ.α:28.

Διὰ τὸ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτὴν ἦτο ἐπάναγκες ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἀποδείξῃ τὴν ὑπακοὴν του εἰς τὸν θεῖον νόμον. Ὁ Ἀδὰμ ἀπέτυχεν εἰς τοῦτο, καὶ ἤλθεν ὑπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου. Πλὴν τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὁ θεῖος σκοπὸς δημιουργῶν τὴν γῆν ἀπέτυχεν.

Ἡ Γραφὴ ἀποκαλύπτει ὅτι, μέσῳ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεὸς προμηθεύει ἀπολύτρωσιν διὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον, καὶ ὅτι θὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ἐκ τῆς παρακοῆς καὶ δώσῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλην εὐκαιρίαν ὅπως ἀποδειχθῇ ἄξιος νὰ ζήσῃ εἰς τὸν θαυμάσιον τοῦτον οἶκον τὸν ὁποῖον ὁ Ποιητὴς του ἐπρομήθευσε δι' αὐτὸν. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι ἡ γῆ μέλλει ἔτι νὰ πληρωθῇ οὐχὶ διὰ θνήσκοντος γένους, ἀλλὰ διὰ γένους ἀποκαταστηθέντος εἰς τὴν τελειότητα ζωῆς, καὶ ὀπλισμένον ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας μὲ πεῖραν καὶ

γνῶσιν τοῦ φρικτοῦ ἀποτελέσματος τῆς παρακοῆς τῶν νόμων τοῦ Δημιουργοῦ.

Τὸ γνωρίζειν κάτι τι τῆς ἀχανοῦς δημιουργίας, καὶ κατανοῶντες τὴν ἄπειρον σοφίαν καὶ πανίσχυρον δύναμιν τὴν ἀποκαλυπτομένην ἐν αὐτῇ, πρέπει νὰ μᾶς δίδῃ πίστιν καὶ ἐμπιστοσύνην ὅτι ὁ μέγας Δημιουργὸς ὅλων τούτων εἶναι τελείως ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν Του ἀποκαθιστάνων τὸ πεπτωκῶς γένος εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ Παῦλος ἔγραψε,

"Καθὼς ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ πάντες ἐν τῷ Χριστῷ θέλουσι ζωοποιηθῇ."
Ἀ.ΚΟΡ. ιε:21.

Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ θνήσκοντος γένους, περιγράφεται ὑπὸ τῆς Γραφῆς διὰ τῆς λέξεως "ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ". Ὁ Ἀπ. Πέτρος μεταχειρίζεται τὴν λέξιν "ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ," καὶ ἐξηγεῖ, ὅτι "Οἱ καιροὶ τῆς ἀποκαταστάσεως" ἐλαλήθησαν διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. ΠΡΑΞ. γ:19-21. Ἀκριβῶς καθὼς τὰ ἀρχικὰ κεφάλαια τῆς Γενέσεως ἐκθέτουν τὰ οὐσιώδη γεγονότα ἀναφορικῶς μὲ τὴν δημιουργίαν καὶ πτῶσιν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γραφῆς ἀποκαλύπτει τὸ σχέδιον τοῦ Δημιουργοῦ, ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐδημιούργησε νὰ ἐξουσιάζουν ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ αὐξάνῃ τὴν πίστιν μας

εἰς τὴν Γραφὴν, ὡς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀνθρώπινον Αὐτοῦ δημιουργίαν, καθὼς κατανοῶμεν πόσον ἀκριβῶς περιγράφει οὐσιώδη γεγονότα, χαρακτηριστικὰ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν γῆν. Π.Χ. οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ γῆ ἦτο ἐπίπεδος, καὶ ἀκόμη καὶ σήμερον ὑπάρχουν τινὲς διακρατοῦντες τὴν ἐσφαλμένην αὐτὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς γῆς. Ὅπωςδὴποτε, σήμερον εἶναι ἀποδεδειγμένον πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδὴς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο διεκηρύχθη πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ὑπὸ τῆς Γραφῆς. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου ἀναγινώσκουμεν περὶ τοῦ "γύρου τῆς γῆς." ΗΣ. μ:22.

Οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ τῶν Ἰνδιῶν, ἐδίδασκον ὅτι ἡ γῆ ἐστηρίζετο εἰς τὴν ῥάχιν ἐλέφαντος ὅστις ἐπίσης ἐκάθητο ἐπὶ χελώνης. Οἱ Ἕλληνες εἶναι γνωστοὶ διὰ τὴν μεγάλην σοφίαν των, ἀλλὰ τὴν καλλιτέραν θεωρίαν τὴν ὁποίαν ἠδύναντο νὰ δώσουν ἦτο ὅτι ἡ γῆ ἐστηρίζετο εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Ἀτλαντος. Ἡ Γραφὴ διακήρυξε τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρὸ πολλοῦ, πρὶν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι ἀνακαλύψουν τοῦτο διὰ τῆς σοφίας των. Ὁ προφήτης Ἰὼβ εἶπεν ἀναφορικῶς μὲ τὸν Δημιουργόν,

"Ἐκτείνει τὸν βορέαν ἐπὶ τὸ κενὸν. Κρεμᾷ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ μηδέν." ΙΩΒ κς:7.

Τὸ μέγεθος τῆς γῆς ἐν ἀναλογίᾳ ἄλλων οὐρανί-

ων σωμάτων εἶναι ἐνδιαφέρον. Ἡ γῆ ἐμπεριέχει περίπου 267,000 ἑκατομμύρια κυβικὰ μίλια, καὶ ζυγίζει ἢ ἔχει βάρος 5,000 ἑκατομμύρια, ἑκατομμύρια, ἑκατομμύρια τόνους. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι εἶναι πέραν τῆς ἀντιλήψεώς μας, ἀλλὰ ἐν συμπαραβολῇ μὲ ἄλλα οὐράνια σώματα ἡ γῆ εἶναι πολὺ μικρὰ. Ὁ πλανήτης Κρόνος δύναται νὰ συμπεριλάβῃ 900 σφαίρας τοῦ μεγέθους τῆς γῆς, ἐνῶ ὁ ἥλιος δύναται^{να} συμπεριλάβῃ 1,300,000. Μεταβαίνοντες πέραν τοῦ Γαλαξίου μας διὰ συμπαραβολὴν, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἀνδρομέδα, ἥτις εἶναι 800,000 ἔτη φωτὸς μακρὰν, δύναται νὰ ἐμπερικλείσῃ εἰς τὸν κόλπον της 1, 000,000,000,000,000,000 ἡλίους ὡς τὸν ἰδικὸν μας. ΕΓΚ.ΟΦ ΜΟΔΕΡΝ ΚΝΟΒΛΕΔΓΕ Σελ.14 ΒΥ ΣΙΡ ΤΑΜΕΣ ΤΕΑΝΣ.

ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὁ Δημιουργὸς ἠρώτησε τὸν Ἰῶβ,

"Ποῦ ἦσο ὅτε ἐθεμελίονον τὴν γῆν; Ἀπάγγειλον, ἐὰν ἔχῃς σύνεσιν."

Καὶ πάλιν,

" Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐστηριγμένα τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ἡ τίς ἐθεσε τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον αὐτῆς;" ΙΩΒ λη:4,6.

Ἐν τῷ φωτὶ γεωλογικῆς ἀληθείας, κατασταθίσης τῶρα τελείως καθαρὰς, φαίνεται ὁριστικῶς ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὸ χαρακ-

τηριστικὸν τῆς μορφώσεως τῆς γῆς, ἵνα ὁ ἀνθρώ-
πινος οἶκος ἔχει "θεμέλιον" εἰς τὸν ὁποῖον νὰ
στηρίζηται ἀσφαλῶς, ὅπερ πιστεύεται ὅτι εἶναι ἡ
συμπαγὴς μᾶζα σιδήρου καὶ νικελίου, οὐσίαι αἵτι-
νες ἀποτελοῦν τὸν σκληρὸν πυρῆνα τοῦ κέντρου τῆς
γῆς.

Ὁ "θεμέλιος" λίθος τῆς γῆς, ὁμοιάζει κάπως
μὲ τὸν "ἀκρογωνιαῖον" λίθον τῆς πυραμίδος, ὅστις
ἀντὶ νὰ εἶναι ἐπὶ τῆς κορυφῆς εἶναι εἰς τὸ κέν-
τρον. Τοιουτοτρόπως ὁλόκληρος ὁ ὄγκος τῆς γῆς
πιέζει πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς. Εἰς τὴν ἄνω ἐγκυ-
κλοπαιδεῖαν σελ. 192, 193 ὁ Καθ. J.W.GREGORY, ἀ-
ναφέρει ἐπτά ὀγκώδη θεμέλια ἅτινα ὑποστηρίζουν
τὸν ἄνω φλοιὸν τῆς γῆς. Οὗτοι εὐρίσκονται εἰς
τὴν Νότιον καὶ Βόρειον Ἀμερικὴν, Ἀσίαν, Ἀφρικὴν,
Αὐστραλίαν καὶ δύο εἰς Εὐρώπην.

Ἐνῶ οἱ ὠκεανοὶ ἔχουν τρομακτικὸν βάρος καὶ
πίεσιν καὶ εἶναι καλῶς ὑποστηριγμένοι ὑπὸ δαπέ-
δου ἢ πυθμένος ἐξ ἰσχυροῦ βαρέως βασιλικκοῦ ὑ-
λικοῦ, ὁ Κύριος ἔχει προμηθεύσει ἐπιπρόσθετον
ὑποστήριγμα διὰ τὰς Ἠπείρους. Οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν
ὁ Παλμωδὸς ἔγραψε ἀναφορικῶς μὲ τὸν Δημιουργόν,

" Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτῆς,
διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος." ΨΑΛΜ. ρδ: 5.

Κ Α Τ Α Μ Ε Τ Ρ Η Σ Ι Σ

‘Ο Θεὸς ἠρώτησε τὸν Ἰὼβ ἄλλην σπουδαῖαν ἐρώτησιν ἀναφορικῶς μὲ τὴν γῆν, ἣν παραθέτομεν,

" Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς; ἐὰν ἐξεύρης;
 " Ἡ τίς ἥπλωσε στάθμην ἐπ’ αὐτῆς; ΙΩΒ λη:5.

Καταμέτρησις εἶναι ζωτικῆς σπουδαιότητος εἰς ἀρχιτέκτονα σχεδιάζοντα οἶκον ἢ κτήριον τι. Ὅχι μόνον τὸ κτήριον πρέπει νὰ ἔχῃ κανονικότητα, ἀλλὰ πρέπει αἱ καταμετρήσεις νὰ σχετίζονται μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ περιβάλλον διὰ τὸ ὅποιον θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ κτήριον καὶ ἡ ἀντοχὴ του.

Οὕτως ἦτο καὶ μὲ τὴν καταμέτρησιν τῆς γῆς. Ὁ Μέγας Σχεδιαστὴς τῆς Δημιουργίας προεῖδεν ὅπως "αἱ καταμετρήσεις" ἦσαν κατὰ πάντα λόγον κατὰλληλοι διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἐσχεδιάσθησαν. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς εἶναι περίπου ὀκτὼ χιλιάδες μίλια. Ἡ ζωτικὴ σπουδαιότης τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς ἐκτιμᾶται μόνον ὅταν παραβληθῇ μὲ μικρότερα σώματα ὡς τῆς σελήνης, καὶ ἐξ ἄλλου τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Διὸς πολὺ μεγαλειτέρων αὐτῆς.

Οἱ ὠκεανοὶ τῆς γῆς, πιστεύεται, ἀπετελέσθησαν ἀπὸ ὑδρατμοὺς ἐκπεμπομένους ἄνωθεν κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς ὅτε ἦτο μᾶζα καίουσα. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς θὰ προσδιόριζε, ὅθεν, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος ἢ ὑδρατμοῦ, ἐν συσχετί-

σει μὲ τὴν καταμέτρησιν τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς σελήνης, οὐσαν πολὺ μικρότεραν αὐτῆς, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἀεριώδη καταστάσει ἦτο τόσον πολὺ ὀλίγον ὥστε τελείως ἀπεξηράνθη ὡς ἡ σελήνη ἐψύγετο, μὲ ἀποτελεσματὸν νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὕδωρ εἰς τὴν σελήνην. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ἐξ ἄλλου, ὅτι πλανῆται τοῦ μεγέθους τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου ἐκρήγνυντοσόν μέγα ποσὸν ὕδρατμοῦ ὥστε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῶν εἶναι τελείως βεβυθισμένη εἰς μέγα βάθος ὕδατος ἢ πάγου. Τοιουτοτρόπως βλέπομεν ὅτι, ἐὰν ἡ γῆ θὰ ἦτο κατάλληλος διὰ κατοικίαν τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκριβῆς εἰς μέγεθος, καὶ ὁ θεῖος Δημιουργὸς ἐγνώριζε πόσον αἱ καταμετρήσεις ἔπρεπε νὰ εἶναι.

Ἀλλὰ αἱ καταμετρήσεις ἦσαν σπουδαίαι καὶ δι' ἄλλον λόγον. Ἦτο ὁ λόγος τῆς ἑλξεως ἀπὸ ἄλλας σφαίρας, ὡς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. Ἡ γῆ ἔπρεπε νὰ ἦτο εἰς τὸ κανονικὸν σχετικὸν μέγεθος διὰ νὰ ἴσταται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς τροχιάν. Καὶ ἀκόμη ἑτέρα καταμέτρησις ἔπρεπε νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν, ἥτις εἶναι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ ἄλλας σφαίρας. Τοῦτο ὁμοίως θὰ εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἑλξιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπὶ πλεόν, ἡ καταμέτρησις τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκριβῆς διὰ νὰ θερ-

μαίνεται κανονικῶς, ἀλλ' οὐχὶ νὰ κατακαῇ ἐξ ὑπερθερμότητος. Ὁ ἥλιος εἶναι 93,000,000 περίπου μίλια μακρὰν τῆς γῆς. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς λέγουν ὅτι, ἐὰν ὁ ἥλιος ἀπομακρυνθῇ 120 ἐκ. μίλια μακρὰν ὅλοι καὶ ὅλα θὰ κατεψύγωντο, θὰ ἐνεκρῶνοντο. Ἡ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐφέρετο 60 ἐκ. μίλια πλησίον τῆς γῆς, θὰ κατεκαιώμεθα θανασίμως, καὶ φυτὰ καὶ δένδρα θὰ κατεστρέφωντο ἐκ τῆς θερμότητος.

Πόσον βαρυσήμαντοι, ἀληθῶς, ἦσαν αἱ ἐρωτήσεις τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸν Ἰὼβ,

" Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς ἐὰν ἐξεύρης; ἢ τίς ἥπλωσε στάθμην ἐπ' αὐτήν;"

Αἱ ἐρωτήσεις αὗται δὲν ἦσαν μάταιαι. Ἐσχεδίασθησαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ διὰ νὰ ἀποκαλύψουν τὴν Σοφίαν Του, καθὼς καὶ τὴν Ἀγάπην Του προμηθεύων τόσον θαυμάσιον οἶκον διὰ τὴν ἐπίγειον Αὐτοῦ δημιουργίαν. Τοῦτο ἦτο ἐπίκαιρον διὰ τὸν Ἰὼβ, ἐπειδὴ ἡ πίστις του εἰς ἀγαθὸν Θεὸν ἐδοκιμάζετο σκληρῶς. Τώρα δυνάμεθα νὰ εἴδωμεν ὅτι καὶ εἰς τὴν προσδιόρισιν τοῦ μεγέθους αὐτῆς καὶ τῆς σχετικῆς ἀποστάσεως καὶ θέσεως αὐτῆς εἰς αὐτὸ τὸ σύμπαν, ὁ Θεὸς εἶχε κατὰ νοῦν τὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ δημιουργίας "τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων" εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἔδιδεν τὴν γῆν εἰς αἰώνιον κληρονομίαν.

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ

Ἡ Γραφή δὲν ἐξηγεῖ ἀκριβῶς πῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὴν γῆν καὶ τοὺς οὐρανούς. Τοῦτο εἶναι καλὸν, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅποιαδήποτε ἐξήγησις καὶ ἐὰν ἐδίδετο θὰ ἦτο κάπως πέραν τῆς πεπερασμένης ἡμῶν ἀντιλήψεως. Ἡ Γραφή ἀπλῶς διακηρύττει "Ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἐν ἀρχῇ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

Οἱ ἐπιστήμονες ἐπροχώρησαν εἰς πολλὰς θεωρίας εἰς τὸ πῶς ἡ δημιουργία τῆς γῆς ἐπετελέσθη. Ἐντούτοις, εἶναι γενικῶς ἀποδεκτὸν παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι, ἀσχέτως τῆς ἀρχικῆς ὕλης διὰ τῆς ὁποίας ἀποτελεῖται ἡ γῆ, ὑπῆρχε καιρὸς ὅτε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ἦτο πύρινος μᾶζα ῥευστή, ἣτις μετέπειτα βραδέως ἐψύγετο φθάσασα εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται σήμερον.

Μὲ ἀπλότητα ἡ Γραφή ἐκθέτει τὰ γεγονότα μὲ τὴν διακήρυξιν ὅτι "ἡ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος" ΓΕΝ.α:1. Εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦτον, ὅτε ἡ γῆ ἦτο ἀκατάλληλος ἀκόμη νὰ διατηρήσῃ ὁποιονδήποτε εἶδος ζωῆς ὅτι τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως ἀναφέρεται. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη τῆς "δημιουργίας" ἀναφέρεται εἰς τὰς ἑξ ἐποχὰς ἢ στάδια τῆς προόδου αὐτῆς διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ γῆ εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν κατοικίσεως, ἣτις ἐπῆλθεν διὰ μέσου τῶν

ἔξ τούτων "ἡμερῶν" ἢ ἐποχῶν.

Η Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ι Α

Οἱ Γεωλόγοι ἔχουν ἀνακαλύψει τὴν ἐν τάξει αὐτὴν ἀνάπτυξιν, ἃν καὶ δὲν κάμνουν τὸν ἴδιον διαχωρισμὸν τοῦ χρόνου ὡς ὑποδεικνύεται εἰς τὴν Γένεσιν, αἱ ἀνακλύψεις των ἐντούτοις εἰς τὸ τι ἐπηκολούθησε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαφόρων τούτων ἐποχῶν τῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἀξιοσημειώτως ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς Γενέσεως. Οἱ ἐπιστήμονες μᾶς δίδουν τέσσαρας κυρίως ἐποχὰς τὰς ὁποίας πάλιν ὑποδιαίρουσιν εἰς μικροτέρας περιόδους.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εἴμεθα ἀκριβεῖς εἰς τὸ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἁρμονίαν μεταξὺ τῶν περιόδων τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν "ἡμερῶν" τῆς Γενέσεως. Ἐπὶ πλέον, ἡ διακήρυξις τῆς Γραφῆς τοῦ πῶς ἡ γῆ ἐπροπαρασκευάσθη εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὴν ζωὴν, διακηρύττεται εἰς 31 μικρὰ ἐδάφια, ἐνῶ ἐξ ἄλλου, ἀναρίθμητοι τόμοι ἔχουν γραφεῖ παρὰ τῶν ἐπιστημόνων, διακηρύττοντες τὸ τι ἔχουν εὔρη εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν λίθων καὶ βράχων, καὶ ἄλλων πηγῶν, ἀναφορικῶς τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου τῆς δημιουργίας τῆς γῆς εἰς ἔξ ἡμέρας ἢ ἐποχῶν. Αἱ ἔξ γενικαὶ διαχωρήσεις τῆς δημιουργίας ἦτο καταφανὲς ὅ,τι ὁ μέγας Δημιουργὸς ἐθεώρησε ἀνα-

γκαῖον νὰ ἀναγράψῃ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δώσῃ εἰς
τὸν εὐσεβῆ Αὐτοῦ λαὸν τὴν πληροφορίαν ἣν εἶχον
ἀνάγκην ὅπως διατηρήσουν τὴν πίστιν των εἰς Αὐ-
τὸν καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Λόγον Του. Ὅθεν ἅς ψάλλω-
μεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ,

" Μεγάλα τὰ Σὰ
Τὰ ἔργα Θεέ,
Εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ
Καὶ ἀληθιναὶ.
Ὡ τὶς τ' ὄνομα Σου
Δὲν θὰ φοβηθῇ
Σὺ Ἅγιος μόνος
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

---οοο---

Σ' τὰ ἔθνη τὸ φῶς
Τὸ Σὸν θὰ δειχθῇ
Καὶ αἶνος πρὸς σέ
Σεμνὸς θὰ ὑψωθῇ.
Ἡ ἀλήθειά Σου
Θὰ ἐξαπλωθῇ
Τὸ γόνυ θὰ κλίνει
Εἰς Σὲ πᾶσα ἡ γῇ.



Τὸ αἰώνιον Βιβλίον.



ΠΟΘΟΣ μιᾶς χωρικῆς τῆς Οὐαλλίας ν' ἀποκτήσῃ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν εἰς τὴν Μητρικὴν τῆς γλῶσσαν ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἰδρυθῇ εἰς τὸ Λονδίνον τὸ 1804 ἡ Βρεττανικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρεία μὲ τὸν σκοπὸν νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ Ἀγ. Γραφή εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Καὶ οὕτως εἰς τὸ μεγάλο σῆλο τῶν Ναπολεοντείων πολέμων ἤρχισε νὰ βλαστάνῃ ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἔργα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ εἶναι τὸ βιβλίον ποῦ χάρις εἰς τὰς γνώσεις τοῦ "ἐσχάτου καιροῦ" ΔΑΝ. ιβ:4, ἔχει μετεφρασθῇ εἰς χιλίας καὶ πλέον γλῶσσας καὶ διαλέκτους, κυκλοφορεῖ εἰς εὐθηνὰς τιμὰς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κατακτᾷ καρδιὰς. Ποῦ ἔγκειται ἡ δύναμις τοῦ Βιβλίου τούτου; Ποῖος εἶναι ὁ λόγος ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ζωντανὸ καὶ θαυμαστὸν ὅπως πρωτογράφηκε; Ὁ κυριώτερος λόγος εἶναι διότι ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, διότι ὁμιλεῖ δι' ΕΚΕΙΝΟΝ ποῦ ἄφησε τὸν θρόνον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἔγεινε ἄνθρωπος διὰ νὰ ἀπολυτρώσῃ τὸν ἁμαρτωλὸν κόσμον ἀπὸ

τὴν φθορὰν, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον. Τοῦτο εἶναι ποῦ ἔκαμε τὸν ἀπόστολον Παῦλον νὰ ἀναφωνήσῃ,

"Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;" ΡΩΜ. η 35.

Ἡ Γραφή ὀρθῶς ὀνομάσθη ὅτι εἶναι "ἡ δὰς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας". Πολλοὶ εἶναι προκατειλημμένοι κατὰ τῆς Γραφῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νομίζουν ὅτι εἶναι διὰ μερικοὺς θρησκολήπτους καὶ ὀπισθοδρομικοὺς. Ἀλλὰ τί διαφορετικὸ τὸ εὐρίσκουν ὅταν τὸ πάρουν καὶ τὸ μελετήσουν ὀλόκληρον. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη, εἶπε τις, δὲν τὸ μελετοῦσα διότι ἤμην προκατειλημμένος, ἀλλὰ μόλις τὸ πεῖρα εἰς εἰς τὰς χεῖρας μου καὶ τὸ ἐμελέτησα τότε τὸ φῶς ποῦ τύφλωσε τὸν Παῦλο στὸν δρόμον πρὸς τὴν Δαμασκὸν δὲν ἦτο περισσότερον παράδοξον καὶ θαυμαστὸν ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ἔπεσε ἐπάνω μου δι' ὅ,τι εὔρον εἰς τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰς ἐπιστολάς τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν Γραφήν. Ἐκεῖ ἀνεκάλυψα ὅτι ὑπάρχει ὅλη ἡ ἐλπὶς ὅλων τῶν προσδοκιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου.

Λέγεται ὅτι, δύο Ἀγγλοὶ διανοούμενοι ἀπεφασισαν νὰ μελετήσουν τὴν **Καὶνὴν Διαθήκην** μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ πολεμήσουν τὸν Χριστιανισμόν, τὸ ἀπο-

τέλεσμα ὅμως ἦτο ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς νὰ ἐπισ-
τραφοῦν ὡς ἐπεστράφη ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ ἀν-
τὶ νὰ γίνουν διώκται ἔγιναν ἔνθερμοι ἀπολογηταὶ
τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς περιγράφεται ὑπὸ τῆς Γραφῆς.
Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων εὐρέθησαν ἀναντίρρητα
· ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ τῆς χειρὸς
τοῦ Θεοῦ ὅστις ὁδήγησεν τοὺς τε προφήτας καὶ
Εὐαγγελιστὰς νὰ γράφουν ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τοῦ
Πνεύματος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἰς τοὺς ἀγρίους λαοὺς ἡ Γραφὴ ἐπέφερε
εὐλογητὰ ἀποτελέσματα. "Ενας ἄγριος Ἀφρικανὸς,
ὅταν τις τοῦ εἶπε, "τί εἶναι αὐτὰ τὰ παραμύθια ποῦ
μελετᾷς σαυτό τὸ βιβλίον;" εἶπεν, "ἐὰν δὲν ἦταν τὰ
παραμύθια τοῦ βιβλίου αὐτοῦ σὺ θὰ ἤσουν τώρα
εἰς αὐτὸν τὸν κεκαυμένον φρουρνον."

Ὁ Βολταῖρος, λέγεται, ὅτι εἶχεν ἐν Γενεύῃ
ἓνα τυπογραφεῖον, καὶ ἐξετύπωνε ἓνα βιβλιάριον
μὲ προφητείαν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν θὰ διαρ-
κοῦσε πέραν τοῦ αἰῶνος του, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνό-
μιζε ὅτι αὐτὸς ἔλαμπε σὰν φωτεινὸ ἀστέρι. Αὐτὸ
τὸ τυπογραφεῖο τώρα τυπώνει Γραφὰς. Αὐτὸς ἀπέ-
θανε, ἀλλὰ ἡ Γραφὴ εἶναι ἀκόμῃ ζωντανὸ βιβλίον
διὰ νὰ εἶναι "τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, κα-
τηρτισμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν." B.TIM.γ:17.

Εἶπε τις, "Ἐξω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν γνωρί-

ζουμε οὔτε τι εἶναι Θεός, οὔτε τι εἶναι ζωή, οὔτε τι εἶναι θάνατος. Διὰ τοῦτο χωρὶς Γραφᾶς, τῶν ὁποίων τὸ κύριον θέμα εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, δὲν γνωρίζομεν τίποτε καὶ δὲν βλέπομεν παρὰ σκότος καὶ σύγχυσι στὸν χαρακτῆρα τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν γύρω φύσι·"

Ἀλλὰ ἔνεκεν τῶν παραδόσεων τῶν σκοτεινῶν αἰώνων αἱ θεμελειώδεις ἀλήθειαι τῆς Γραφῆς ἐτάφησαν εἰς τὰ σκύβαλα τῶν ἀνθρωπίνων ἐνταλμάτων. Ὁ Θεός ὅμως εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν μᾶς ἐπρομήθευσε μέσον τοῦ Πιστοῦ Αὐτοῦ καὶ Φρονίμου Δούλου τὰς κλείδας τῶν Γραφικῶν Μελετῶν, διὰ τῶν ὁποίων διηνοιχθῆσαν αἱ ὠραιότητες τοῦ θείου σχεδίου τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἄνω κλήσις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διευκρινίσθη, καὶ ἡ γλυκύμολπος χορδὴ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων ἤχησε μελωδικῶς εἰς τὰς καρδίας ἐκείνων ποῦ ἤνοιξαν διὰ τῶν κλειδίων τούτων τοὺς θησαυροὺς τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ. Ἡ ΑΓΑΠΗ τοῦ Θεοῦ διέλαμψε, διότι ὁ πυροσβεστικὸς σωλὴν τῆς ἀληθείας ἔσβυσε τὸ πῦρ τῶν αἰωνίων βασάνων, διδασκαλία ἡτις ἐπὶ αἰῶνας ἠτίμαζε τὸ ὄνομα καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς.

1078

Ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἀλήθειαν.

" Σεῖς ὅμως εἰσθε γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ιεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἐξαγγελίαν τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς." A.ΠΕΤΡ. β:9.

-----οοο-----

ΤΟΜΟΣ Αος Σελ. 396 σειρά 13η.

" Πόσον θαυμασία, λοιπὸν, ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ διανοίγουσα ἐνώπιον τῶν τέκνων Αὐτοῦ εἰς τοῦτον ἀκριβῶς τὸν καιρὸν τὸ ἀληθῶς ἐνδοξον καὶ ἐναρμόνιον αὐτὸ σχέδιον, σχέδιον, τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἀπορρίπτει, ἀλλὰ συναρμολογεῖ ἕκαστον μέρος καὶ ἐκάστην παράγραφον τοῦ Λόγου Του! Ἀλήθεια, ἐν τῷ ἐαυτῆς καιρῷ, εἶναι τροφή διὰ τὴν οἰκογένειαν τῆς πίστεως, ἵνα τὰ μέλη ταύτης αὐξηθῶσι δι' αὐτῆς. ΜΑΤΘ. κδ:54, A.ΠΕΤΡ.β:2.

"Ὅστις δὴποτε δὲ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ κατανοεῖ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, ἀναλαμβάνει οὕτως εὐθύνην ἐν σχέσει πρὸς ταύτην. Αὕτη δέον εἶτε νὰ γείνη ἀποδεκτὴ καὶ τεθῇ εἰς πρᾶξιν, ἢ ἀπορριφθῇ καὶ περιφρονηθῇ. Τὸ ἀγνοεῖν αὐτὴν δὲν ἀπαλάσσει ἡμᾶς τῆς εὐθύνης. Ἐὰν ἡμεῖς αὐτοὶ ἀποδεχθῶμεν ταύτην ἔχομεν εὐθύνην ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΑΥΤΗΣ, διότι αὕτη ἀνήκει εἰς ΟΛΗΝ τὴν οἰκογένειαν τῆς πί-

"στεως, καὶ πᾶς λαμβάνων ταύτην γίνεται
ὀφειλέτης πρὸς αὐτήν, καὶ, ἐὰν εἶναι πι-
τὸς οἰκονόμος, πρέπει νὰ διανείμῃ ταύ-
την καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενεί-
ας τοῦ Θεοῦ. Ἄς λάμψῃ λοιπὸν, τὸ φῶς ἡμῶν!
Ἐὰν τοῦτο γείνη καὶ πάλιν σκότος, ὅποσον
μέγα θέλει εἶσθαι τὸ σκότος τοῦτο. Ἀνυψώ-
σατε τὸ φῶς! Υψώσατε σημαίαν πρὸς τοὺς
λαοὺς!"



ΣΚΟΠ.1901.246. MANNA ΟΚΤ.31.

" Διότι τὸ ἔλεδς σου εἶναι καλύτερον παρὰ
τὴν ζωὴν, τὰ χεῖλη μου θέλουσι σὲ ἐπαι-
νεῖ." ΦΑΛΜ. ξγ:3.

Ὅσοι ἐγεύθησαν τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, ὅ-
σοι ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ εὐνοία Του εἶναι κα-
λυτέρα τῆς ζωῆς, ὅσοι μετὰ χαρᾶς κατέθεσαν
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Αὐτοῦ πᾶν ἐπίγειον ἁ-
γαθὸν, ἐλπίδα καὶ πᾶσαν φιλοδοξίαν, ἀγάλλ-
ονται νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς ἄλλους τὰ χαρᾶς
εὐαγγέλια, ἀγάλλονται, ἐξαγγέλοντες τὰς ἀ-
ρετὰς Ἐκείνου, ὅστις ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐκ
τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ φῶς. Τὸ
ἄγγελμα εἶναι λίαν καλὸν, οὗτοι δὲ ὅχι μό-
νον δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην, ὅπως μισθωθῶσιν
διὰ νὰ ἐξαγγείλωσιν, ἀλλὰ εἶναι πρὸθυμοι,
ὅπως ἡ ἀγγελία τούτου, καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῆς
εὐνοίας τοῦ Θεοῦ, τῆς πρὸς τὸ ἄγγελμα τοῦ-
το συνεχομένης, στοιχίσῃ τι εἰς αὐτοὺς-στοι-
χίσῃ εἰς αὐτοὺς χρήματα, στοιχίσῃ εἰς αὐ-
τοὺς στερήσεις, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀπώλειαν
ἐπιγίων φίλων, καὶ τὴν διάσπασιν οἰκογενει-
ακῶν δεσμῶν, ὥς καὶ τὰ αὐστηρὰ βλέμματα τοῦ
κόσμου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ."

---ooo---

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 9.

- " "Ινα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα, ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολίας καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες." ΦΙΛΙΠ. β:15,16.

---οοο---

- " Εἶναι καθῆκον παντὸς τέκνου τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι λίαν ἐνεργητικὸν εἰς τὴν διασποράν τῆς ἀληθείας, -εἰς τὸ νὰ κάμνῃ τὸ φῶς αὐτοῦ νὰ λάμπῃ, καὶ νὰ κρατῇ αὐτὸ καίον καὶ κεκαλλωπισμένον. Ἀλλὰ τὶ σημαίνει "κεκαλλωπισμένον;" Σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ δώσωμεν ἐπιμελῆ προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τῆς ζωῆς, ἵνα ἔλθωμεν εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἵνα προσεκτικῶς καὶ πιστῶς ἀποκαθαίρωμεν πᾶν ἵχνος πλάνης, τόσον ταχέως, ὅσον τοῦτο ὑποπίπτει ἐνώπιον ἡμῶν, -εἴτε αὕτη εἶναι πλάνη δογματικὴ, ἢ εἰς τὴν καθημερινὴν ἡμῶν διαγωγὴν καὶ συνομιλίαν- οὕτως ὥστε τὸ καθαρὸν φῶς τῆς θείας ἀληθείας νὰ λάμπῃ, μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα ἐμπόδια, διὰ μέσου τοῦ καθαροῦ καὶ διαυγοῦς χαρακτῆρος."

---οοο---

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 7.

- " 'Ο Θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν, κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." ΦΙΛΙΠ. δ:19.
- " ἘΑΝ δὲν ἔχητε διάπυρον ζῆλον, ὅπως κηρύττε τὰ χαρὰς εὐαγγέλια, τότε προσευχηθῆτε ἐνθέρμως καὶ πιστῶς καὶ μετ' ἐπιμονῆς διὰ τοῦτο, καὶ ἀγωνισθῆτε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ θὰ τὸ λάβητε ἐντὸς ὀλίγου. Ἐὰν ἔχητε ζῆλον καὶ ἀγάπην διὰ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ στερεῆσθε ἱκανότητος, ὅπως κηρύττειτε, τότε

" προσευχηθῆτε ὅπως δοθῇ ὑμῖν ἡ ἱκανότης αὐ-
τη, καθ' ὃν χρόνον ὅμως θὰ χρησιμοποιήτε
πᾶν ὅ,τι ἔχετε. Ἐὰν ἔχητε ζῆλον καὶ τὴν
ἱκανότητα, καὶ στερεῶσθε εὐκαιρίας τινὸς,
τότε ἀναφέρετε τὸ τοιοῦτον εἰς τὸν Κύριον
διὰ τῆς προσευχῆς, εὐθὺς ὡς δυνηθῆτε τὸ
ταχύτερον, λέγοντες εἰς Αὐτὸν, ὅτι μετε-
χειρίσθητε πιστῶς πάσας ἡμῶν τὰς εὐκαιρίας
τὰς ὁποίας εἶχετε. Τότε δὲ ἀγρυπνεῖτε διὰ
περαιτέρω εὐκαιρίας χωρὶς νὰ ἀποκάμητε ἀπὸ
τοῦ νὰ χρησιμοποιήτε τὰς ταπεινοτέρας καὶ
μικροτέρας εὐκαιρίας, αἱτινες εὐρίσκονται
ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν." ΣΚΟΠ.96,163.

---ooo---

ΠΡΙΑΙΟΥ 30

" Ὑμεῖς δὲ-εἴσθε- γένος ἐκλεκτὸν, βασι-
λειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί-
λητε τοῦ ἐκ τοῦ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος
εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς." A.ΠΕΤΡ.β:9.

---ooo---

" Ὁ μόνος σκοπὸς τῆς προσκλήσεως ἡμῶν εἰς
τὸ φῶς τοῦτο, εἶναι νὰ κάμωμεν τοῦτο νὰ λάμ-
ψῃ. Ἐὰν δὲ δὲν κάμνωμεν τοῦτο νὰ λάμ-
ψῃ, τότε εἴμεθα ἀνάξιοι αὐτοῦ, καὶ ὁ θη-
σαυρὸς οὗτος θὰ ἀφαιρεθῇ παρ' ἡμῶν, ἡμεῖς
δὲ θὰ ἀφεθῶμεν ἐν τῷ σκότει. Ἐὰν πράγμα-
τικῶς ἐλάβομεν τὸ φῶς, καὶ ἀφιερώημεν
τελειῶς εἰς τὸν Θεόν, ἅς ἐρωτήσωμεν ἐαυ-
τοὺς. Τί πράττω ἐγὼ, ὥστε νὰ ἐπιδεικνύω
τὰς χάριτας τοῦ καλέσαντός με ἐκ τοῦ
σκότους; Ἐξῆλθον ποτὲ νὰ ἐξαγγείλῃ τὰ
χαρᾶς, εὐαγγέλια εἰς τοὺς πλησίον μου,
τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν; Δύναμαι ἐγὼ,
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ψάλλω:

Οὐδ' εἶναι ἄλλο ὄνομα δυνάμενον νὰ

" σώσῃ ὑφ' ὅλον τὸ στερέωμα, οὐδὲ νὰ μᾶς
λυτρώσῃ.
Ἦ' Ἰησοῦ τὸ ἄσμα μου θὰ εἶναι τ' ὄνομά
σου,
Τὸ δῶρον σὺ εἶ τῆς χάριτος,
Τὸ μόνον καύχημά μου."

ΣΚΟΠΙΑ 1903 165.

---οοο---

ΙΟΥΛΙΟΥ 4.

" Τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν;
καὶ ὁ βραχίον τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀ-
πεκαλύφθη; ΗΣΑΙΑΣ νγ:1.

---οοο---

" Ἡ κλῆσις τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὸν παρόντα
καιρὸν εἶναι νὰ κάμῃ τὸ φῶς αὐτῆς νὰ λάμ-
ψῃ, καὶ ἐπομένως νὰ ὑποστῇ καταδιώξεις
ἐξασκηθῇ ὑπὸ τούτων μεθ' ὑπομονῆς, φιλαδελ-
φίας, ἐλέους καὶ ἀγάπης, -ἐνώπιον τῶν κατα-
διωκτῶν αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Πάν-
τες λοιπὸν ὅσοι βλέπουσι τὸ βραβεῖον, καὶ
ὅσοι βλέπουσι τὸ φῶς τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ
λάμπον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, ἅς εἶναι πιστοὶ εἰς τοὺς ὅρους,
τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πατρὸς.
Πάντες οἱ τοιοῦτοι ἅς ἐπιστήσωσι τὴν προ-
σοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν διακονίαν -υπηρεσίαν-
ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν, καὶ ἅς μὴ ἀ-
ποκάμνωσιν, μὴ ἀποθαρρύνεσθε ἐὰν οἱ ἄνθρω-
ποι ἀκούωσιν, ἢ δὲν ἀκούωσιν, ἐὰν σκέπτων-
ται δι' ἡμᾶς κακὸν, ἢ ἐὰν ὁμιλῶσι δι' ἡμᾶς
τὸ κακὸν, ἅς ἐνθυμώμεθα, ὅτι ἡ ἀναφορὰ ἡ-
μῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς δοκιμασίας θὰ γίνῃ
πρὸς τὸν Κύριον, ὅποταν Οὗτος θὰ συναγῇ τὰ
πολυτιμὰ Του." ΣΚΟΠΙΑ 1899 10,11.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ



ΥΙΟΙ ἡμέρας.



" Πάντες σεῖς εἰσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας, δὲν εἴμεθα νυκτὸς οὐδὲ σκότους." Ἀρα λοιπὸν ἅς μὴ κοιμώμεθα ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ἅς ἀγρυπνώμεν καὶ ἅς ἐγκρατευόμεθα." Α.ΘΕΣΣ.ε:56.



ΥΤΟΙ οἱ λόγοι οἱ συμβουλευτικοὶ παρέονται ἐν σχέσει μὲ τὴν προφητείαν τοῦ Παύλου καὶ ἀναφορικῶς μὲ τὰ ἀναμενόμενα γεγονότα ἅτινα θὰ ἐλάμβανον χώραν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος, τῆς περιόδου τῆς Γραφικῶς ὀριζομένης ὡς "ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου." Εἰς τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 ἐξηγεῖ ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια ταύτης "τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου" οἱ ἀδελφοὶ δὲν θὰ εὐρίσκοντο ἐν σκότει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημασίαν τῶν συμβαινόντων πέριξ αὐτῶν. Ὁ λόγος ἢ αἰτία εἶναι, ὅτι εἶναι "υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας."

Τὰ τέκνα τοῦ σκότους εἶναι οἱ μὴ φωτισθέντες ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ ἔτι εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὰς ἐκτυφλωτικὰς ἐπιρροὰς τοῦ σκότους, τοῦ "θεοῦ τοῦ κόσμου τούτου," τοῦ Σατανᾶ.

Ἀναφορικῶς μὲ ταύτας τὰς ἐπιρροὰς ὁ Παῦλος ἔγραψεν "ὁ θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ." B.KOPINΘ. δ:4. Οἱ υἱοὶ τῆς ἡμέρας οὕτω δὲν τυφλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀντιδίκου. Σχετικῶς μὲ τούτους ὁ Ἀπόστολος ἔγραψε, "Διότι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν νὰ λάβῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ." B.KOP.δ:6.

Ὑπῆρξεν οὐσιῶδες διὰ τοὺς ἀδελφοὺς δι' ἕκαστον μέρος τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος ἐγρηγορτὶ νὰ φρουρῶσι καὶ συνεχῶς ν' ἀγρυπνῶσιν εἰς τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσεις των. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ τῆς λέξεως οἱ πιστοὶ ολοκλήρου τῆς τάξεως τῆς ἐκκλησίας ὑπῆρξαν ἄγρυπνοι, προσέχοντες παρατηρητικῶς πάσας τὰς ὁδηγίας, ἃς ὁ Κύριος ἐχορήγησε σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον μεθ' ὃν ἠδύνατο ν' ἀποδῶσιν εὐπρόσδεκτον λατρείαν καὶ ὑπηρεσίαν εἰς Αὐτὸν. Ἡδὲ ζῶντες εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος καὶ οὕτως ἐν "τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου" εἶναι ἔτι σπουδαιότερον ν' ἀγρυπνῶμεν, ν' ἀγωνιζώμεθα ἀκαμάτως, ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν νὰ περιπατῶμεν πλησίον τῶν βημάτων τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δὲν πρέπει δὲ μόνον "ν' ἀγρυπνῶμεν" ἀλλ' ὡσαύτως "νὰ ἐγκρατεῦμεθα." Τὸ "ἐγκρατεῦσθαι" εἶναι τὸ ἀντίθετον τῆς πνευματικῆς μέθης ἣτις εἶναι πολὺ ἀνθυγεινὴ κατάστασις διὰ τὰ Νέα Κτίσματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πρέπει ν' ἀγρυπνῶμεν, νὰ μὴ μεθύσωμεν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἢ μὲ τὴν ἀγάπην τῆς ἡδονῆς ἢ τοῦ χρήματος. Ἰδίως χρῆζομεν νὰ φρουρῶμεν ἑαυτοὺς μήποτε μεθύσωμεν μὲ τὴν φιλαυτίαν τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν ἐπ' ἀληθείας ἀγρυπνῶμεν εἰς τὰ προγόμενά μας ὡς Χριστιανοὶ καὶ εἰς τοὺς καιροὺς καθ' οὓς ζῶμεν, θὰ κατανοήσωμεν

εύχερως πόσον ἄσοφον καὶ ἀπρόσφορον εἶναι διὰ Χριστιανὸν νὰ ἐπιτρέψῃ τὰς ἐπιγείους ἡδονὰς καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ κόσμου τούτου νὰ καταλάβω-
σιν αὐτὸν καὶ νὰ παρακλύσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ὀ-
δυσοίῳνα ἀποδόσεως τῆς πλήρους ὑπακοῆς τοῦ εἰς
τὸ θεῖον θέλημα.

"Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου" εἶναι ὁ χρόνος τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πράγματι ζῶμεν εἰς ταύτην τὴν περίοδον τοῦ θείου σχεδίου. "Ἦδη βλέπομεν τὰ
θνήσκοντα παρόντα πονηρὸν κόσμον, συνεπῶς αἱ
ἐγκάρδιαί μας προσπάθειαι δεόν νὰ στραφῶσι πρὸς
τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἅτινα σχετίζονται μὲ τὸν νέον
κόσμον, τοὺς "νέους οὐρανοὺς καὶ τὴν νέαν γῆν
ἔνθα δικαιοσύνη κατοικεῖ." Ὁ Πέτρος ἔγραψε, "Ε-
 πειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, οἱποῖοι πρέ-
 πει νὰ εἰσθεσεῖς, εἰς εὐσέβειαν καὶ πολίτευμα
 ἁγίον." B.ΠΕΤΡ. γ: 11-13.

Τὸ νὰ εἶναι τις "ἐγκρατὴς" κατὰ τὴν νοουθεσί-
 αν τοῦ Παύλου, σημαίνει νὰ ἔχῃ τις "τὸ πνεῦμα
 τοῦ σωφρονισμοῦ." B.ΤΙΜ.α:7. Τοῦτο ἐν ἀλλάξ δη-
 λοῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὁδηγῇται τις ὑπὸ τοῦ Πνεύμα-
 τος τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ Πνεῦμα ἀποκαλύπτει τὸ θεῖον
 θέλημα μέσῳ τοῦ γεγραμμένου Λόγου. Τὸ νὰ ὁδηγῇ-
 ται καὶ διευθύνηται τις ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ
 Κυρίου δηλοποιεῖ πραότητα καὶ εὐγένειαν καὶ ἀγά-
 πην διὰ τὸν Θεόν, διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ πάντας
 ἀνθρώπους, ἔτι διὰ τοὺς ἐχθροὺς μας. Ἐὰν τῶντι
 εἴμεθα ἄγρυπνοι καὶ ἐγκρατεῖς θὰ ἔχωμεν εὐλικρι-
 νῇ ἐκτίμησιν τῶν παρουσῶν εὐκαιριῶν καὶ προνο-
 μίων σχετικῶς μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου. Δὲν
 θὰ εἴμεθα ἀπερισκέπτως ἀμελεῖς, ἀφήνοντας τὰς
 εὐκαιρίας καὶ τὰ προνόμια νὰ διαφεύγωσιν ἐκ
 τῶν χειρῶν μας καὶ μετὰ ταῦτα νὰ λυπηθῶμεν.

ΠΡΟΤΡΕΠΟΝΤΕΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

Προσαρμόζουσα άγρυπνία έκ μέρους τῶν καθιερωμένων συνεπάγεται επίσης υπηρεσίαν διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἐνθαρρύνοντες αὐτοὺς πρὸς μεγαλειτέραν πιστότητα ὡς καὶ σταθερότητα, ἥ καθὼς ὁ Παῦλος ἐκθέτει τὴν ὑπόθεσιν "παρακινοῦντες ἀλλήλους εἰς ἀγάπην καὶ καλὰ ἔργα." ΕΒΡ. ι:24. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνη τις διατὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου κατ' ἰδίαν ὀφείλει ν' άγρυπνῇ εἰς τὰς μετὰ τοῦ Κυρίου σχέσεις του κατὰ τὸν χρόνον τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου "τοσοῦτω μᾶλλον ὅσον βλέπομεν πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν." ΕΒΡ. ι:25. Ὁ λόγος εἶναι, ὅτι αὕτη ἡ ἰδία ἡμέρα ὡσαύτως ἀποκαλεῖται ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡς "πονηρὰ ἡμέρα." ΕΦΕΣ. ς:13, ε:16.

Τὰ κακὰ ταύτης "τῆς πονηρᾶς ἡμέρας" ἐκδηλοῦνται παντοιοτρόπως. Εἶναι χρόνος καθ' ὃν "ἐνέργεια πλάνης" ψευδῶν διδασκαλιῶν παρεισάγονται ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν σχεδὸν ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Εἶναι καιρὸς αὐτοεξετάσεως καὶ σπουδαιότητος εἰς τὴν διάκρισιν μετὰ τῶν ἀληθῶν διδαχῶν, διδασκαλιῶν τῆς Γραφῆς καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ παρελθόντος. Οὐδεὶς ποτὲ ὑπῆρξε καιρὸς ὅποτε τὸ "τάδε λέγει ὁ Κύριος" νὰ εἶναι σπουδαιότερον εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς πίστεως καὶ τὴν ὁδηγίαν τῶν "υἱῶν τῆς ἡμέρας" ἀφ' ὅ,τι εἶναι σήμερον. Πολλοὶ εἶναι αἱ δόλαι ἐπιρροαὶ σήμερον αἰτίνες ῥέπουσι νὰ παροδηγήσωσιν εἰς λοξοδρομίαν, ἐκ τῆς ἀγνῆς ἀληθείας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Τὰ κατὰ πολὺ αὐξάνοντα ταχυκίνητα ἐν τῷ κόσμῳ γεγονότα, ἐπισπεύδουσι τὸν ρυθμὸν τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, ἀπαιτουσῶν, ἄνευ προηγουμένου, ὀρμὴν καὶ ἐπιτάχυνσιν, παραλλήλως τῆς ταχύτητος τοῦ χρόνου καθ' ὃν ζῶμεν. Τοῦτο ἐπὶ νενγκεν ἀναλόγως μεγαλειότερον κίνδυνον εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, σχεδὸν νὰ συμπνιγῇ, μὲ τὰς μερίμνας τούτου τοῦ κόσμου" ὡς ἐνδεικνύεται εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ

σπορέως." MATΘ. ιγ:22. 'Ενῷ δὲ ὀλίγοι ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου ριψοκινδυνεύουσιν ἐκ τῆς μέθης κατοχῆς πλούτου, ἐν τούτοις "ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου" ἀγούσα εἰς ἀπρεπεῖς προσπαθείας πρὸς ἐξασφάλισιν τούτου, εἶναι μεθυστικὴ ἐπιρροὴ ἐν ταῖς καρδίαις καὶ ἐν τῇ ζωῇ πάντων οἵτινες δὲν ἀγρυπνοῦσιν ἐναντίον τῶν κοσμικῶν δολοπλοκιῶν.

"Ἴσως οὐδέποτε προηγουμένως, ἡ ὑπόθεσις τοῦ "προσπορίζειν διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα" ὑπῆρξε τόσον ἐπιτακτικῇ. Εἶναι καιρὸς ὅποτε ἰδιαιτέρως χρειαζόμεθα τὴν βοηθητικὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ζωῇ μας, ἵνα ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν πειστικῶς ἀντιθέτων ἐπηρεϊῶν τοῦ κόσμου καὶ τῶν μεριμνῶν τῆς ζωῆς. Εἰς τῶν καλλίστων τρόπων τῆς ἀποκτήσεως καὶ τηρήσεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ εἶναι διὰ μέσου τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, τοὺς "υἱοὺς τῆς ἡμέρας" "ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐρχώμεθα εἰς συνάφειαν μετ' ἀλλήλων καὶ ὡσαύτως μετὰ τὸν Κύριον. Ὅποιας πλουσίας εὐλογίας ἀποκομίζομεν, ὅταν παροτρύνωμεν καὶ ἐνθαρρύνωμεν ἀλλήλους εἰς σταθερότητα ἐπὶ γραμμῶν ὁδηγίας ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΗΡΟΥΜΕΝΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Εἰς ΕΦΕΣ. ε:18,19, ὁ Ἁπ. Παῦλος πάλιν ἐξηγεῖ τὰ πλεονεκτήματα τῶν συναθροίσεων μετὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ δι' ἀμοιβαίαν οἰκοδομὴν καὶ ἐνθάρρυνσιν. Εἰς ταύτην τὴν περικοπὴν συμπαραβάλλει τὰς εὐλογίας τὰς οὕτω λαμβανομένας, μετὰ τὴν βλαβερὰν κατάστασιν "τῆς μέθης μετ' οἶνον" ἢ νὰ εἴπωμεν καλλίτερον, μετὰ ψευδοδιδασκαλίας καὶ ἰδιοτελεῖς φιλοδόξους συνηθείας. Ὡς ἀντίδοτον διὰ τοιαύτην κατάστασιν ὁ Παῦλος λέγει,

"Πληροῦσθε Πνεύματος, λαλοῦντες μεταξὺ σας μετὰ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν

"εἰς τὸν Κύριον." ΕΦΕΣ. ε:19.

Ὁ Ἰησοῦς συμφωνεῖ μὲ τὸν Παῦλον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας ἐκ μέρους τῶν "υἱῶν τῆς ἡμέρας" ὅταν προμηνύῃ λέγων,

" Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς μήποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας ἀπὸ κραιπάλης καὶ μέθης καὶ μεριμνῶν βιωτικῶν καὶ ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, διότι ὡς παγὶς θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν δεόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ τὰ καταξιωθῆτε τὰ ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα τὰ γείνωσι καὶ τὰ σταθῇτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου." ΛΟΥΚ. κα:34-36.

Μεταξὺ τῶν πραγμάτων ἅτινα μέλλουσι νὰ παρέλθωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἶναι ἡ καταστροφή τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνικῶν διατάξεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν δογμάτων, παραδόσεων καὶ τῶν ἐνταλμάτων τῶν ἀνθρώπων, φυσικὰ, ἔμπερικλειομένων καὶ τῶν λεγομένων Χριστιανικῶν ἀποχρώσεων αἰτινες βασίζονται ἐπὶ τούτων τῶν ψευδῶν διδαγμάτων. Ἡ συμβολικὴ πυρὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου οὐχὶ μόνον ἐξολοθρεύει ἀνθρωπινὰς γνώμας καὶ ἰδρύματα τὰ κτισθέντα ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ὡσαύτως ἀποκαλύπτει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸν Θεὸν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι.

Τὸ τοῦ Παύλου μάθημα, τὸ πῶς πρέπει νὰ οἰκοδομῇ τις ἐπὶ τῆς προσαρμοζούσης βάσεως ἥτις εἶναι ὁ Χριστὸς, δεικνύει μεταφορικῶς, ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου θέλει ἀποκαλυφθῇ πῶς ἀκριβῶς ἔχει τις κτίσει. Οἱ ἐποικοδομήσαντες μὲ ξύλα, χόρτον, καλάμην τῶν ἀνθρωπίνων παραδόσεων, τὸ ἔργον των βεβαίως θὰ καταστραφῇ, οἱ δὲ ἐποικοδο-

μήσαντες μὲ χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, θείων ἀληθειῶν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔργον των θὰ μένῃ. Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ νὰ σταθῶσιν "ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου." A.KOP.γ:11-16, ΛΟΥΚ.κα:34,35.

Οἱ υἱοὶ τῆς ἡμέρας προσέχουσι πῶς νὰ σταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ὅποιοι ὡσαύτως ἀγρυπνοῦσιν εἰς τὰς προφητείας τὰς ἐκπληρουμένας μὲ τὰ γεγονότα τῆς Δευτέρας τοῦ Χριστοῦ Παρουσίας καὶ μὲ τὰς σχετιζομένας ἀναπτύξεις, δὲν εἶναι ἐν τῷ σκότει ὡς οἱ λοιποὶ. Ἐπομένως δὲν λέγουσι τυφλῶς καὶ αὐταρέσκως μὲ ἀνθρωπίνας εἰκασίας "εἰρήνη εἰρήνη" ἀναφορικῶς μὲ τὴν κοινωνικὴν, θρησκευτικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ ἀναμενόμενος ὅλεθρος ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου δὲν εἶναι ἔκπληξις εἰς αὐτοὺς. Οὗτοι κατανοοῦσι τὴν σημασίαν τῶν λαμβανόντων χώραν καὶ τὴν ἀνάγκην τούτων καὶ ὡς "υἱοὶ τῆς ἡμέρας" δὲν θλίβονται διὰ τὴν θλίψιν τοῦ κόσμου, οὔτε ἀκόμη διὰ τὰς περιστατικὰς δυσκολίας καὶ παθήματα ἅτινα αἱ περιστάσεις καὶ αἱ περιπλοκαὶ καταστάσεις ἐπισωρεύουσιν ἐπ' αὐτῶν. Ἀντὶ νὰ δυσανασχετῶσι καὶ ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἰησοῦ, ἀσμένως ἀνακύντουσι καὶ σηκώνουσι τὰς κεφαλὰς των, γνωρίζοντες ὅτι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις των. ΛΟΥΚ.κα:28.

Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ Παῦλος δεικνύει ὅτι τὸ "ἐγκρατεῦσθαι" ἐμπερικλείει τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνδυσθῇ τις "τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας." A.ΘΕΣΣ.ε:8. Τοῦτο ἐναρμονίζεται μὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα εἰς ΕΦΕΣ.ς: 11-18, "Ἐνδύθητε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ σταθῇτε εἰς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου." Καὶ πάλιν, "Ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ σταθῇτε ἐν τῇ ἡμέ-

ρα, καὶ ἀφοῦ καταπολεμήσητε τὰ πάντα, σταθῆτε." ΕΦΕΣ.ε:13. Ἐνδυσόμενοι τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ συ-
νεπάγεται κατάλληλον χρῆσιν πάντων τῶν ἀπόψεων
τῆς ἀληθείας εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς μὲ τὴν Χρισ-
τιανικὴν ζωὴν.

Βεβαίως ἔχομεν χρεῖαν πάσης τῆς πανοπλίας
τῆς ἀληθείας ὡς προστασίαν ἐναντίον τῶν πολλῶν
μολυντικῶν πλανῶν καὶ ἐτέρων κακῶν ἐπιρροῶν τοῦ
παρόντος χρόνου. Χρειαζόμεθα τὴν ἀλήθειαν ὡς
"περικεφαλαίαν" τῆς σωτηρίας, δηλ. νὰ ἐννοῶμεν
τὰς διδασκαλίας πῶς ἐφαρμόζονται εἰς ἡμᾶς ὡς
Χριστιανοὺς. Ἐχομεν ἀνάγκην νὰ γνωρίζωμεν τὸν
Θεὸν καὶ νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι φροντίζει ὑπὲρ
ἡμῶν καὶ κάμνει πάσας τὰς πείρας τῆς ζωῆς νὰ
ἐργάζωνται πρὸς τὸ καλὸν μας. Ἄνευ ταύτης τῆς
γνώσεως πιθανὸν ν' ἀποθαρρυνθῶμεν καὶ ν' ἀκούω-
μεν τὰς διαφόρους σοφιστείας τοῦ Σατανᾶ, σκο-
πευούσας νὰ μᾶς ἀποπλανήσωσιν ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ
Λόγου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σκότος τῶν ἀνθρωπίνων πα-
ραδόσεων.

"Ἐχομεν χρεῖαν "τοῦ θώρακος τῆς δικαιοσύνης"
δηλ. τῆς ἐγκαρδίου ἐφαρμογῆς τῆς ἀληθείας ὡς αὐ-
τὴ συγκεντροῦται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ αἵμα-
τι Του διὰ τοῦ ὁποίου δικαιούμεθα. Πόσον θαυμα-
στῶς σπουδαῖον εἶναι νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὸ αἷμα
τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν
καὶ ὅτι τὰ ἀτελῆ μας ἔργα, διὰ τοῦ Χριστοῦ γί-
νονται εὐπρόσδεκτα εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα!

Χρειαζόμεθα ὡσαύτως "τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως".
"Αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον" γράφει
ὁ Ἰωάννης "ἡ πίστις ἡμῶν." Α.ΙΩΑΝΝ.ε:4. Ἐχομεν
χρεῖαν ὡσαύτως τὴν ζώνην τῆς ἀληθείας ἣτις συμ-
βολίζει τὴν καθιέρωσιν μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
Κυρίου, τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν. Ὅλα τὰ ἄλ-
λα μέρη τῆς πανοπλίας ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ
των, ἐὰν δὲν ὑπηρετῶμεν τὴν ἀλήθειαν,

Ὁφείλομεν ὡσαύτως νὰ ἔχωμεν τοὺς πόδας μας ὑποδεδημένους μὲ "τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης." Τοῦτο δεικνύει, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ μας ἐν τῇ Χριστιανικῇ ζωῇ, πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς εἰρηνικὴ ὡς "υἱοὶ τῆς ἡμέρας" καίτοι δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῶμεν. Βαδίζοντες, ὅθεν, τοιούτοτρόπως προάγομεν τὴν εἰρήνην μᾶλλον καὶ τὴν καλὴν θέλησιν, ἀντὶ μάχης καὶ μίσους.

"Ἡ μάχαιρα τοῦ Πνεύματος" ἥτις εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐπίσης πολὺ σπουδαῖον μέρος τῆς πανοπλίας μας ὡς νέα κτίσματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Κατέχοντες τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος εἰσηγείται πιστὴν χρῆσιν τῆς ἀληθείας. Οὐχὶ μόνον ὀφείλομεν νὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν ὡς ἐπιρροὴν διὰ τὸ καλὸν μεταξὺ ἄλλων, ἀλλ' ἐπίσης πρὸς καθαίρεσιν κακῶν λογισμῶν τῶν ἰδίων ἡμῶν καρδιῶν. B.KO-PINΘΙΟΥΣ ι:5.

Πάντοτε ὅμως ἅς ἐνθυμώμεθα, ὅτι ἔχοντες πᾶσαν τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ τοῦτο ἐμπερικλείει περισσότερον τῆς ἀπλῆς ἐγκεφαλικῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας, ὡς ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς περικεφαλαίας τῆς σωτηρίας. Αὕτη ἡ γνῶσις εἶναι σπουδαία καὶ πρέπει νὰ ζητῶμεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐν μεγάλῃ λεπτομερείᾳ. Ἐν τούτοις, αὕτη ἡ γνῶσις μόνον δὲν θὰ μᾶς προστατεύσῃ ἐναντίον τῶν πονηριῶν τοῦ Ἀντιδίκου ἐν ταύτῃ τῇ πονηρᾷ ἡμέρᾳ. Ἐπιπροσθέτως τῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας χρειαζόμεθα ἐγκάρδιον πεποιθήσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἀγγέλλματος καὶ κατανόησιν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ ὡς αὕτη ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Ὁ Ἰησοῦς ὁμιλεῖ περὶ ἑαυτοῦ, ὅτι εἶναι τὸ "φῶς τοῦ κόσμου." ΙΩΑΝΝ.η:12. Εἶναι τῶνόντι τὸ "ἀληθὲς φῶς τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον" ἔγραψεν ὁ Ἰωάννης α:9. Ὡς ὁ Ἰησοῦς ἀντενάκλα τὸ φῶς τοῦ Οὐρανίου Πα-

τὸς οὕτως οἱ ἀκόλουθοι Του οἵτινες ἀντανακλῶ-
 σι τὸ φῶς τὸ λάμπων ἐξ Αὐτοῦ, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ
 Ἰησοῦ ὅτι εἶναι "τὸ φῶς τοῦ κόσμου." MATΘ.ε:14.
 Ἐν καιρῷ, διὰ μέσου τούτου τοῦ φωτὸς τῆς γνώσε-
 ως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ θὰ πληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ γῆ
 καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν. ΗΣ. ια:
9, ABBAK. β:14.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Εἶναι ὡσαύτως σπουδαῖον νὰ παρατηρῶμεν τὰ
 γεγονότα τοῦ θείου σχεδίου, καθὼς βλέπομεν ταῦ-
 τα λαμβάνοντα χώραν μέσω τῆς ἐκπληρώσεως τῶν
προφητειῶν, ἐξ ὧν ἱκανούμεθα νὰ γνωρίζωμεν ὅτι
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
 Ὅποῖαν χαρὰν συνησθάνθησαν αἱ καρδίαι χιλιάδων,
 μανθάνοντες περὶ τῆς Παρουσίας τοῦ Νυμφίου, κα-
 τανοοῦντες ὅτι ἀφίχθη καὶ κατευθύνει τὸ παρὸν
 ἔτι ἔργον τοῦ θερτισμοῦ κατὰ τοῦτο τὸ τέλος τοῦ
 αἰῶνος! Γνωρίζοντες ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι παρὼν
 καὶ ὅτι ἔτι εἶναι ἐν προόδῳ ὁ θερτισμὸς, ἀποκαλύ-
 πτει τὸ προνόμιον τῶν καθιερωμένων νὰ ἐνωθῶσιν
 εἰς τὸ ἔργον τοῦ θερτισμοῦ, μετὰ τοῦ Κυρίου αὐτῶν
 "ὀρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας." B.TIM.β:
15.

Ἀλλὰ τὸ αὐξάνον φῶς τῆς νέας ἡμέρας δὲν ἀ-
 ποκαλύπτει τὰς ἀκριβεῖς λεπτομερείας ἐκ τῶν προ-
 τέρων, ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαλύσεως τῆς
 παρούσης κοινωνικῆς διατάξεως τῶν πραγμάτων. Θε-
 τικῶς γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι αἱ προφητεῖαι τοῦ Λό-
 γου τοῦ Θεοῦ ἐμπεριέχουσι πᾶσαν πληροφορίαν ἐπὶ
 ταύτης τῆς γραμμῆς καὶ ὡς αὐται αἱ προφητεῖαι
 ἐκπληροῦνται, οἱ πιστοὶ "υἱοὶ τῆς ἡμέρας" θὰ δυ-
 νηθῶσι νὰ διακρίνωσι περισσοτέρας λεπτομερείας
 περὶ τῆς σημασίας των. Ἄς εἴμεθα, ὅθεν, ἀληθῶς
 πιστοὶ, ἀγρυπνοῦντες καὶ προσευχόμενοι, ἵνα δυ-
 νηθῶμεν νὰ σταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
 καὶ ἐν ὀρισμένῳ καιρῷ χρησιμοποιηθῶμεν ὑπ' Αὐτοῦ,

ὅπως ὁμοῦ μετὰ τοῦ Κυρίου μας, εὐλογηθῶσι πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς μὲ ζωὴν αἰώνιον, ὑγείαν καὶ παντοτεινὴν εὐτυχίαν, ὅποτε πάντες θὰ ψάλλωσι τὴν Νέαν ᾠδὴν λέγοντες,

" Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεὲ Παντοκράτωρ, δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου... Διότι, πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ προσκυνήσει ἐνώπιόν σου.." ΑΠΟΚ. ιε:3,4

" Καὶ πᾶν κτίσμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.... ἔλεγον, Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἄρνιον, ἔστω ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων." ΑΠΟΚ. ε:13.

Διότι

" Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανούς, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ πλάσας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν, ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν αὐτήν οὐχὶ ματαίως, ἀλλ' ἐπλασεν αὐτήν διὰ νὰ κατοικῇται."

ΨΑΛΜΟΣ με 18.



ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Οἱ δύο λησταί.



"ΕΑΝ ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ
δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ
εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας καὶ κα-
θαρήσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας."
Α. ΙΩΑΝΝ. α:9.



ΑΝΑΓΡΑΦΗ τῶν δύο κακοποιῶν ἢ λησ-
τῶν εἰς ΛΟΥΚΑΝ κχ:32-43, οἵτινες
συνεσταυρώθησαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, χον-
δρσειδῶς παρενοήθησαν. Κατὰ κανόνα εἶναι
κατὰχρησις ἐν ἀποδείρᾳ ν' ἀποδείξῃ τις, ὅτι οἱ με-
τανοοῦντες καὶ δεχόμενοι τὸν Χριστὸν ὡς Αὐτρωτὴν
τῶν ἀκριβῶς πρὶν ἀποθάνωσιν, δύνανται νὰ εἶναι
βέβαιοι ὅτι μεταβαίνουν εἰς τὸν οὐρανόν.
Ἡ ὑπόσχεσις ἢ γινομένη εἰς τὸν καλῶς διατιθέμε-
νον ἔναντι τοῦ Ἰησοῦ ληστὴν, ὅτι θὰ ἦτο μετ' Αὐ-
τοῦ εἰς τὸν παράδεισον, εἶναι ἡ βάσις ταύτης τῆς
ἀνακριβοῦς παρανοουμένης ἐρμηνείας. Ἄς ἐξετάσωμεν
τὴν ἀναγραφὴν καὶ ἅς ἴδωμεν τὶ τῶντι ἀποκαλύπ-
τεται ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸ θεῖον σχέδιον.

Ὡς εἶδομεν εἰς προηγούμενον μάθημα, μία αἰτία
τῆς κατηγορίας ἣτις ὡδήγησεν εἰς τὴν σταύρωσιν
τοῦ Ἰησοῦ ἦτο, διότι ἤξιωσεν ὅτι ἦτο βασιλεὺς. Ἐ-
πιγραφὴ τοιαύτη ἀνηρτήθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ

σταυροῦ "Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων." Οἱ πλείστοι τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ σκηνῇ, τῆς σταυρώσεως ἦσαν ἐνήμεροι τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξε θαυματοποιὸς, ὅτι "ἔσωσεν ἄλλους." Οἱ δύο ληστὰὶ ἐγνώριζον τοῦτο καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν "Ἐὰν σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς." ΛΟΥΚ. κγ:39.

Ὁ ἄλλος ληστὴς ἦτο σκεπτικὸς. Ἐπέπληξε τὸν σύντροφόν του διὰ τὴν στάσιν του καὶ ἀνεγνώρισεν ὅτι, ἐνῶ ἀμφότεροι δικαίως ἐτιμωροῦντο, ὁ Ἰησοῦς οὐδὲν ἄδικον ἔπραξεν, ἔπειτα στρεφόμενος πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἶπε "Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου." ΛΟΥΚ. κγ:42. Αἱ περιστάσεις καὶ τὸ περιβάλλον εἰσηγήθησαν ταύτην τὴν ἐκκλήσιν. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἡ συγδιάλεξις τῶν στρατιωτῶν κ.λ.π. ὑπεδείκνυν ὅτι ὁ Ἰησοῦς προσεδόκα μίαν ἡμέραν νὰ ἰδρύσῃ βασιλείαν, κυβέρνησιν. Ἐνῶ δὲ αἱ ἄμεσαι περιστάσεις ἐδείκνυν, ὅτι τοῦτο ἦτο ψευδὴς προσδοκία, πιθανὸν θαῦμα τι νὰ ἐλάμβανε χώραν, πρᾶγμα ὅπερ νὰ ἥλλασε ταύτην τὴν θέσιν. Ἐπειτα, ὁ Ἰησοῦς διεφημίζετο νὰ εἶναι θαυματοποιὸς.

Ἐὰν κατὰ τύχην -καθὼς πιθανὸν νὰ ἐσκέπτετο ὁ ληστὴς- ὁ Ἰησοῦς θὰ ἤρχετο ἐν τῇ βασιλείᾳ Του καὶ ἐν καιρῷ νὰ ἔσωζεν αὐτὸν, ὁ ληστὴς ἤθελε τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ. Εἶναι πιθανόν, φυσικὰ, ὅτι ὁ ληστὴς νὰ ἐσχεδιάζε τὴν ὄρασιν του πρὸς τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως, καίτοι δὲν εἶναι ἀνάγκη εἰς τὸ ὑποθέτειν τοῦτο. Βεβαίως ὁ ληστὴς δὲν κατενόει ὅτι ὁ Ἰησοῦς τότε ἀπέθνησκεν ὡς Λυτρωτὴς ὅλου τοῦ κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐτι καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ δὲν κατελάμβανον ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς μεγάλης βασιλείας, ἤγειρε τὴν σκηνὴν ἐκ τῆς ἐπιτοπίου θέσεως καὶ ὑπε-

σχέθη εἰς τὸν ληστὴν περὶ γεγονότων ἄτινα θὰ ἐ-
 λαμβανον χώραν εἰς μέλλοντα αἰῶνα, καθ' ὃν ἀμφο-
 τεροὶ θὰ εἶχον ἐγερθῇ ἐκ νεκρῶν. Καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,

"Ἀληθῶς σοὶ λέγω σήμερον, θέλεις εἶσθαι
 μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ." ΛΟΥΚ. κγ: 43.

Ἡ διαφορὰ ἡ μεταβάλλουσα τὴν ἔννοιαν, ἔγκει-
 ται κυρίως εἰς τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον δὲν τίθεται εἰς
 τὴν πρέπουσάν του θέσιν, ἥτις εἶναι μετὰ τὴν λέ-
 ξιν "σήμερον" καὶ οὐχὶ μετὰ τὸ ῥῆμα "λέγω." Οὕτως
 ὁ Ἰησοῦς φαίνεται νὰ ποιῇ ἔμφασιν εἰς τὴν ἡμέραν
 ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔκαμε τὴν ὑπόσχεσιν μᾶλλον, παρὰ νὰ
 ἔλεγεν εἰς τὸν ληστὴν, ὅτι δῆθεν θὰ ἦσαν ὁμοῦ
 τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὸν παράδεισον. Εἰς πείσμα
 τοῦ γεγονότος ὅτι πάντα ἐφαίνοντο κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐβεβαίωσε τὸν ληστὴν, ὅτι
 μέσῳ τῶν πρακτόρων τῆς βασιλείας, αἱ περιστάσεις
 τοῦ παραδείσου θὰ ἀποκαθίσταντο καθ' ἅπασαν τὴν
 γῆν καὶ ὁ ληστὴς θὰ ἡγείρετο ἐκ νεκρῶν καὶ θὰ εἶ-
 χε τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀπολαύσεως τῶν εὐλογιῶν του.

Τοῦ Ἰησοῦ παρέχοντος τοιαύτην ὑπόσχεσιν εἰς
τοιαύτην ἡμέραν καὶ ὑπὸ τοιαύτας ἀντιξόους περι-
 στάσεις, ἀποδεικνύει προδήλως τὴν μεγάλην πεποι-
 θησὶν Του εἰς τὴν πίστιν περὶ τοῦ θριάμβου τῆς
 διεξαγωγῆς τοῦ θείου σχεδίου. Οὔτε ὁ Ἰησοῦς οὔτε
 ὁ ληστὴς μετέβησαν εἰς τὸν παράδεισον κατὰ τὴν ἡ-
 μέραν καθ' ἣν ἀπέθανον. Ἀμφοτέροι ἀπέθανον. Ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου "ἔδωκε
τὴν ψυχὴν του προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας." ΗΣ. νγ: 10,
11. Ἡ ψυχὴ Του κατέβη εἰς "Σιδὸν" ἔνθα εἶναι ὁ
 "Ἄδης" τῆς Ἀγ. Γραφῆς. ΨΑΛΜ. ις: 10. Ὁ ληστὴς ἀ-
 πέθανεν ὡς μέλος τοῦ καταδικασθέντος, ἀποθνήσκον-
 τος γένους, καὶ κατέστη ἀναίσθητος ἐν θανάτῳ.
ΕΚΚΛΣ. θ: 5, 10.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἐπρομήθευσεν ἀπολυτρω-

σιν διὰ τὸν ληστὴν καὶ διὰ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότη-
τα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἑτέρου ληστοῦ. Πάντες
θ' ἀφυπνισθῶσιν ἐκ θανάτου καὶ θὰ χορηγηθῇ εἰς
πάντας εὐκαιρία νὰ δεχθῶσιν ἀπολύτρωσιν μέσῳ τοῦ
Λυτρωτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τοὺς
νόμους τῆς βασιλείας καὶ νὰ ζήσωσιν αἰωνίως ἐν
υἱεὶ καὶ εὐτυχίᾳ. Φυσικῶς, ὁ ληστὴς ὁ δεῖξας
συμπαθητικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Ἰησοῦν θὰ εἶναι
προητοιμασμένος νὰ δεχθῇ πλέον εὐχερῶς τὴν προ-
μήθειαν τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ τὴν προσφερθεῖσαν
εἰς αὐτὸν, πλὴν θὰ πρέπει νὰ δείξῃ τὸ ἐνδιαφέρον
τοῦ δι' ὑπακοῆς, ὅτι γνησίως ἐστράφη εἰς τὸν Κύ-
ριον. Πάντες ὀφείλουσι νὰ συμπεριφερθῶσι καὶ πρά-
ξωσιν οὕτω, καὶ θὰ εἶναι δυσκολώτερον διὰ τὸν
χλευάσαντα τὸν Ἰησοῦν ληστὴν.



Η ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΚΑΙ



Ο ΘΩΜΑΣ

" Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἐπειδὴ μὲ εἶ-
δες Θωμᾶ, ἐπίστευσας, μακάριοι ὅσοι δὲν
εἶδον καὶ ἐπίστευσαν." ΙΩΑΝΝ. κ:29, ΙΩΑΝΝ.
κ:11-18. 11-18.



Ο ΓΕΓΟΝΟΣ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ
Ἰησοῦ εἶναι μία τῶν μεγάλων θεμελιω-
δῶν ἀληθειῶν τοῦ θεοῦ σχεδίου τῆς σωτη-
ρίας. Ὁ Παῦλος ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του ἐπὶ τοῦ Ἀ-
ρείου Πάγου εἶπεν, ὅτι ὁ Θεός, "Ἐδωκεν εἰς πάν-
τας βεβαίωσιν περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν." ΠΡΑΞ. ιζ:31. Ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, οἱ τόσον
πλησίον μαθηταὶ τοῦ Κυρίου δὲν ἔσχον ταύτην τὴν
βεβαίωσιν, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον, ὅτι εἶχεν ἀνασ-
τηθῇ.

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἦτο ἡ πρώτη μεταξὺ τῶν
ἄλλων εἰς τὸ μνημεῖον, ἀφίχθεῖσα ἐνωρὶς τὴν πρω-

ἴαν κατ' ἐκείνην τὴν ἀξιωματικὸν πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὗρεν αὐτὸ κενὸν μετὰ δύο φρουρούντων ἀγγέλων. Ἐξερχομένη ἐκ τοῦ μνημείου κλαίουσα, εἶδε τινὰ, ὃν ὑπέθεσεν ὡς κηπουρὸν καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ποῦ ἄρα γε νὰ εἶχον θέσει τὸ σῶμα τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς Κυρίου.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀποτεινόμενος εἰς αὐτὴν κατὰ τὸν προηγούμενον οἰκειὸν τρόπον, εἶπεν εἰς αὐτήν, "Μαρία." Αὕτη ἀμέσως ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν Του καὶ ἐζήτησε νὰ ἐναγκαλισθῇ Αὐτὸν. Πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα, ὅτι τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἰησοῦ διεμοιράσθησαν οἱ Ῥωμαῖοι στρατιῶται μετὰ αὐτῶν κατὰ τὴν σταυρώσιν. Τὰ λινὰ τὰ περιτυλιχθέντα εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ταφὴν παρέμεινον ἐν τῷ μνημείῳ. Ἐπομένως τὰ ἐνδύματα τοῦ κηπουροῦ ἐπρομηθευθῆσαν θαυματουργικῶς, ὡς καὶ οὕτω καὶ τὸ ἀνθρώπινον προσληφθὲν σῶμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἐφάνη εἰς τὴν Μαρίαν. Εἰς τὴν Μαρίαν ἐφάνη ὡς κηπουρὸς. Δὲν εἶδε σῶμα ὁμοιόμορφον μὲ τὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔδωσε τὴν σάρκα Του, τὴν ἀνθρωπότητά Του διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ. 5:51.

Ὅταν ἐκ τῆς φωνῆς Του ἡ Μαρία ἀνεγνώρισε τὸν Κύριόν της καὶ ἐζήτηι νὰ ἐναγκαλισθῇ Αὐτὸν, ὁ Ἰησοῦς εἶπε,

" Μὴ μοῦ ἅπτου, διότι, δὲν ἀνέβην ἔτι πρὸς τὸν Πατέρα μου, ἀλλ' ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας." ΙΩΑΝΝ. 8:17.

Πρὶν τῆς σταυρώσεως Του, ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, ὅτι θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν Πατέρα Του καὶ θὰ ἀπέστελλε τὸ Ἁγ. Πνεῦμα καὶ θὰ παρηγόρει τοὺς μαθητὰς Του. ΙΩΑΝΝ. 14:26-29. Ἦδη ὑπενθύμιζεν εἰς τὴν Μαρίαν, ὅτι ἡ εὐλογία ἣτις κυρίως θὰ ἤρχετο

δι' αὐτὴν θὰ ἐπεδαψιλεύετο ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ-
πληρώσεως ταύτης τῆς ὑποσχέσεως καὶ νὰ μὴν ἀνα-
μένη εἰδικὴν παρηγορίαν ἐξ Αὐτοῦ ἄλλοτροπῶς.
ΙΩΑΝΝ. κ:24-29.

Ἡ Μαρία ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἰησοῦ
νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἄλλους μαθητὰς περὶ τῆς ἀνα-
στάσεώς Του καὶ νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι θὰ ἀνέ-
βαινε πρὸς τὸν Πατέρα. Ὁ Ἰησοῦς ὡσαύτως ἐνεφανί-
σθη τὴν αὐτὴν ἐσπέραν εἰς τοὺς ἀποστόλους, ἀλλ'
ὁ Θωμᾶς ἦτο ἀπὼν. Ὅταν εἶπον εἰς τὸν Θωμᾶν, ὅτι
εἶδον τὸν Κύριον ὁ Θωμᾶς ἀπεκρίθη,

"Ἐὰν δὲν ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων καὶ βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν
τύπον τὸν ἥλων καὶ βάλῃ τὴν χεῖρα μου εἰς
τὴν πλευράν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεῦσαι."

ΙΩΑΝΝ. κ:19-25.

Μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἡμερῶν, ὅταν πάλιν οἱ
μαθηταὶ συνηθροίσθησαν καὶ ἦτο ἐπίσης ὁ Θωμᾶς ὁ-
μοῦ μετ' αὐτῶν, ὁ Ἰησοῦς ἐνεφανίσθη πάλιν. Ταύτην
τὴν φορὰν αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἐξαίφνης ἐνεφανίσθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, προφανῶς
χωρὶς νὰ παρασταθῇ ἀνάγκη ν' ἀνοιχθῶσιν αἱ θύραι.
Ἐβεβαίωσε τοὺς μαθητὰς Του, ὅτι ἦτο παρὼν καὶ
ἤκουσε τὸν Θωμᾶν νὰ διαμφισβητῇ περὶ τῆς ταυτό-
τητος Του. Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν,

"Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ καὶ ἰδὲ τὰς χει-
ρας μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρα σου καὶ βάλε
εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος
ἀλλὰ πιστός." ΙΩΑΝΝ. κ:27.

Ὁ Θωμᾶς ἐπείσθη καὶ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἰησοῦν
"Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου." Τότε ἐπικολούθη-
σαν οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τῷ Χρυ-
σῷ Ἐδαφίῳ, ἐπεξηγῶν εἰς τὸν Θωμᾶν, ὅτι οἱ ἱκανοῦ-
μενοι νὰ πιστεῦσωσι χωρὶς νὰ ἴδωσι θὰ ἔχωσι μεγα-

λειτέρας εύλογίας. Ἡ Μαρία ἦτο μία ἐξ αὐτῶν. Οἱ δύο μαθηταὶ οἱ πορευόμενοι εἰς Ἑμμαοὺς εἰς οὓς ὁ ἀναστῆθεις Χριστὸς συνωμίλησεν ἦσαν ἕτεροι. Οὗτοι ἐπεισθησαν, οὐχὶ ἀφ' ὅ,τι εἶδον, ἀλλ' ἀφ' ὅ,τι ἤκουσαν.

Τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν μαθήματος μας ΙΩΑΝΝ. κ:30 ἀναγινώσκει, ΑΡΧ. ΚΕΙΜΕΝΟΝ:

" Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὰ ὅποια δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ."

Ὁ Λουκᾶς ἔγραψεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς "ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ζῶντα διὰ πολλῶν τεκμηρίων." ΠΡΑΞ. α:3. Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς ἡγείρετο, ἔκ νεκρῶν ὡς ἄνθρωπος, κατέχων τὸ ἴδιον σῶμα μεθ' ὅ οἱ μαθηταὶ Του ἦσαν ἐξωκειωμένοι, ἐπιπρόσθετοι ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀναστάσεώς Του θὰ ἐπερίττευον μὴ οὐσαι ἀναγκαῖαι. Ἀλλὰ δὲν ἡγέρθη ὡς ἄνθρωπος. "Ἐθανατώθη ἐν σαρκὶ" ἀλλ' ἐξωποιοίηθη ἐν Πνεύματι καὶ ἐξυψώθη ὑπεράνω ἀγγέλων, ἀρχῶν, ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Α. ΠΕΤΡ. γ:18, ΕΦΕΣ. α:20-23, ΦΙΛΙΠ. β:8-11.

Ἐχόντων τῶν πραγμάτων οὕτως, ἦτο πρέπον διὰ τὸν Ἰησοῦν μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του νὰ παράσχη "σημεῖα" ὡς ὁ Ἰωάννης ἀποκαλεῖ ταῦτα. Ἐκ τούτων τῶν "σημείων" ἦτο ἡ ἐμφάνησις Του εἰς εἶδος σώματος τοῦ ὁποῖον ὁ Θωμᾶς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ. Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀπλῶς μόνον σημεῖον καὶ δὲν ἦτο τὸ δεδοξασμένον θεῖον σῶμα, ὅπερ εἶναι διὰ παντὸς ἀόρατον εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοὺς. Ἡ δι' ἡμᾶς ὑπόσχεσις εἶναι, ὅτι ἐὰν εἴμεθα πιστοί, θὰ γίνωμεν ὅμοιοι μὲ αὐτὸν καὶ θὰ ἴδωμεν αὐτὸν "ὡς εἶναι" οὐχὶ ὅμως ὡς "ἦτο." Α. ΙΩΑΝΝ. γ:1-3.



ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΤΗΣ



ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΑ

ΧΙΛΙΑ Χρόνια στήν γῇ βασιλεύει εἰρήνη,
 Στήν καρδιά των τὰ πλήθη ἔχουν λάβη γαλήνη,
 Ὁ Χριστός εἶν' ὁ ἄρχων.
 Μὲ στεφάνους τῆς νίκης, καὶ μὲ ἔκπαγλον κάλλος
 Συμβαδίζει ἡ νύμφη, δοξῆς ἀφθαστον βάρος,
 Νικητῶν ὑπερμάχων.

---ooo---

Ἰωάννης στήν Πάτμο, ὄραμα ἔνδοξο βλέπει,
 Τοῦ Θεοῦ ἀποκάλυψις εἶναι, ἱερεῖς χίλια ἔτη,
 Στήν γῇ οἱ πιστοὶ βασιλεύουν.
 Ὁ Χριστός τάξιν φέρει στὸν κόσμον, ποῦ τὴν θλίψιν
 διῆλθεν,
 Ἐκ τοῦ σκότους στὸ φῶς, διεπέρασ' ἐκεῖθεν.
 Οἱ κλητοὶ τοὺς νεκροὺς ἀνασταί-
 νουν.

---ooo---

Ὁ ἀρχαῖος ὁ ὄφις, εἰς τὸν λακκὸν ἐρρίφθη,
 Μὲ ἀπίστους ἀγγέλους, μὲ αὐτοὺς κατεκρίθη.
 Παρακούσαντες λόγον.
 Μὲ ἀλύσεις δεσμῶν, χίλια χρόνια κοιμῶνται,
 Εὐτυχῆς ἀνθρωπότης! Ἔθνη δὲν ἀπατῶνται.
 Οἱ λαοὶ ψάλλουν φθόγγον.

---ooo---

Οἱ νεκροὶ ἐγερθέντες, εἰς τὴν πόλιν προστρέχουν,
 Τοὺς προφῆτας ἀκούουν, συμβουλὴν τῶν κατέχουν,
 Γιὰ νὰ ἔχουν ζωὴν.
 Δένδρα εὐκαρπα δίδουν τοὺς γλυκεῖς των κάρπους,
 Καὶ τὰ φύλλα των φέρουν γιὰ τριὰν στοὺς βροτοὺς,
 Εὐλογίαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

---ooo---

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΑΝΤΙΛΥΤΡΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

" Διότι εἶναι καλῆτερον νὰ πάσχητε, ἐὰν ᾔ-
ναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιού-
ντες παρὰ κακοποιούντες. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χρι-
στὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαι-
ος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς
τὸν Θεόν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ σάρκα, ζω-
ποιηθεὶς δὲ διὰ τοῦ Πνεύματος."

A. ΠΕΤΡ. γ:17,18.

---ooo---



Ο ΣΧΕΔΙΟΝ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀπελευθέρω-
σιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ
θανάτου βασίζεται ἐπὶ θυσίας. Ταχέως ὅ-
ταν ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἑδέμ,
ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς θὰ συντρίψῃ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ ὄφεως, ἡ ἰδέα τῆς θυσίας εἰσῆχθη διὰ προ-
σφορῶν αἰτινες προσεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ Κάιν καὶ Ἀ-
βελ. Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ
Ἀβελ ὡς "καλητέραν" ἀπὸ τὴν τοῦ Κάιν καὶ ἐγένε-
το δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ΕΒΡ. ια:4. Φαίνεται πρόδη-
λον, ὅτι αἱ προσφοραὶ γίνονται εὐπρόσδεκτοι εἰς
Αὐτόν, ἐὰν ᾖσαν τοῦ ὀρθοῦ ἔιδους, καὶ ἐγίνοντο μὲ
ἐλατήρια ἀρμοδίου πνεύματος.

Ἀπὸ τὸν χρόνον καθὼν ὁ Ἀβελ προσέφερε τὴν
θυσίαν του εἰς τὸν Κύριον μέχρι τῆς πρώτης ἐλεύ-
σεως τοῦ Ἰησοῦ, θυσίαι ἐξηκολούθουν νὰ προσφέρων-
ται εἰς τὸν Κύριον, πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ θυσιαστη-
ρίων εἰδικῶς κτισθέντων διὰ τὸν σκοπὸν. Ὁ Νῶε προ-
σέφερε θυσίαν ὅταν ἦλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ΓΕΝ.η:
20,21. Ὁ Ἀβραὰμ ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ προσφέρῃ
τὸν υἱὸν του Ἰσαὰκ ὡς ὀλοκαύτωμα, καὶ ὅταν ἀπέ-

δειξε τὴν προθυμίαν του νὰ κάμῃ τοῦτο, ἀντικατεστήθῃ ὑπὸ κριοῦ. ΓΕΝ. κεβ. 6-13: Ὑπῆρχεν ἡ θυσία τοῦ Πασχαλείου Ἀμνοῦ καὶ βραδύτερον ὅλαι αἱ διάφοροι θυσίαι συνωδεύοντο μετ' ὑπηρεσίας τῆς Σκηνῆς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ βραδύτερον τοῦ Ναοῦ.

Αὗται αἱ θυσίαι ἐταυτίζοντο κατὰ διαφόρους τρόπους, ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν σκοπῶν καὶ περιστάσεων ἐκ τῶν ὁποίων ἐπρεπε νὰ προσφερθῶσι. Τινὲς ἐκαλοῦντο "περὶ ἁμαρτίας προσφοραὶ" ἕτεροι "ὀλοκαυτώματα" καὶ ὑπῆρχον περὶ "παραβάσεως προσφοραὶ". Μόσχοι καὶ τράγοι ὥς καὶ κριοὶ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τοιαύτας προσφοράς, ὥς ἐπίσης ἀρνία, πτηνὰ, σιτηρὰ, οἶνος. Ὅποια καὶ ἂν ἦτο ἡ φύσις τῆς προσφοράς, ὁ Κύριος ἀπῆτει, ὅπως ὁ προσφέρων παρουσιάσῃ τὸ κάλλιστον. Οὐδὲν μετ' ἐλάττωμα ἐγένετο δεκτὸν εἰς τὸν Κύριον.

Ἐνεκεν ἀνάγκης καλλιτέρου λόγου πρὸς περιγραφὴν αὐτῶν, δυνάμεθα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ θυσίαι τοῦ ἀρχαίου λαοῦ τοῦ Κυρίου ἦσαν ἀπλῶς τυπικαί. Δὲν ἐπετέλουν πραγματικὴν συμφιλίωσιν μετ' τὸν Θεόν. Δὲν ἐξήλειπον τὴν πραγματικὴν ἐνοχίαν τῆς ἁμαρτίας καὶ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου ἣτις ἐπήγαγεν ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Ἐν τούτοις ὅμως, εἰς ὃν τινα βαθμὸν οἱ προσφέροντες ἦσαν εἰλικρινεῖς κατὰ τὴν καρδίαν προσάγοντες τὰς θυσίας των εἰς τὸν Κύριον, ἠὺλογοῦντο, καὶ ὁ Θεὸς εὐηρεστεῖτο.

Ὅμιλῶν εἰδικῶς περὶ τῶν προσφερομένων θυσίων σχετικῶς μετ' τὰς ὑπὸ τὸν Νόμον ὑπηρεσίας τῆς Σκηνῆς, ὁ Παῦλος ἔγραφε,

" Διότι ὁ Νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐχὶ ταύτην τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται ποτὲ διὰ τῶν αὐτῶν θυσίων τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε, νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσερχομένους. Ἐπειδὴ τότε ἤθελον παύσει νὰ προσφέρωνται, διότι

" οἱ λατρευταὶ ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν ἤθελον ἔχει πλεον οὐδεμίαν συνειδήσιν ἁμαρτιῶν. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν." EBP. ι:1-3.

Η ΘΕΣΙΣ ΗΛΛΑΞΕΝ

Μὲ τὴν πρώτην ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ ἦλθε μεγάλη μεταβολή. Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τοῦτο λέγων,

" Διὰ τοῦτο εἰσέρχομενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀλλ' ἠτοίμασας εἰς ἐμέ σῶμα. Εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας, δὲν εὐηρεστήθης. Τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἔρχομαι, ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου, εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ, διὰ τὰ κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέρω, ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτάς- αἵτινες προσφέρονται κατὰ τὸν Νόμον- τότε εἶπεν, Ἰδοὺ, ἔρχομαι, διὰ τὰ κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον διὰ τὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον. Μὲ τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφορὰς τοῦ σωματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ γενομένης." EBP. ι: 5-10.

Οὕτω βλέπομεν, ὅτι μὲ τὴν ἔλευσιν καὶ θυσίαν τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πλέον τυπικὰς θυσίας. Εἶναι ἐπίσης κατάδηλον, ὅτι αἱ θυσίαι τοῦ παρελθόντος προσεδείκνυν τὸ θυσιαστικὸν ἔργον τοῦ Ἰησοῦ, ὡς καὶ ἀργότερον θὰ ἴδωμεν, ἐν μικροτέρα ἐννοία τὰς θυσίας τῶν εἰς τὰ ἔχνη Του ἀκολουθούντων. Αἱ πρώτισται διαφοραὶ μεταξύ τῶν τυπικῶν θυσιῶν καὶ ἀντιτυπικῶν τοιούτων εἶναι, ὅτι αἱ πρῶται ἀπετελοῦντο ἐκ πραγμάτων τῶν προσφερομένων εἰς τὸν Κύριον- ἐξ ἀρνίων, τράγων, κ.λ.π.- ἐνῶ αἱ κατόπιν τοιαῦται ἀπὸ θυσίαν ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ἀνθρωπίνων σωματῶν, οὐχὶ ἄλλων, ἀλλὰ τῶν ἰδίων ἐ-

αυτῶν σωμάτων. "Προητοιμάσες εἰς ἐμὲ σῶμα," λέγει ὁ Παῦλος περὶ τοῦ Ἰησοῦ. ΕΒΡ. 1:5. Τοῦτο ἦτο τὸ ἀνθρώπινον Αὐτοῦ σῶμα, ἡ σὰρξ Του, ἣν ἔδωκε διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ. 6:51. Ἡμεῖς ἐπίσης ἀνταναπληροῦντες τὰ ὑστερήματα τῶν καθημάτων τοῦ Χριστοῦ, προτρεπόμεθα νὰ παρουσιάσωμεν τὰ σώματά μας "θυσίαν ζῶσαν", μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ γείνωσι δεκτὰ εἰς τὸν Κύριον. ΡΩΜ. 12:1. Αἱ ἡνωμεναι θυσίαι τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν σωμάτων τῶν ἀληθῶς ἀκολουθῶν Του περιγράφονται ὑπὸ τοῦ Παύλου ὡς "ἀνώτεραι θυσίαι" ἢ καλλίτεραι ἀπὸ τὰς τυπικὰς θυσίας τοῦ παρελθόντος. ΕΒΡ. 2:23.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Τὸ θεῖον σχέδιον διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ θανάτου δεικνύει, ὅτι διάφοροι σκοποὶ κατορθοῦνται ὑπὸ τῶν "καλλιτέρων θυσιῶν" τούτου τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἵματος. Θεμελιώδης πάντων τούτων εἶναι, φυσικὰ, τὸ ΑΝΤΙΛΥΤΡΟΝ τοῦ Ἰησοῦ διὰ τὸν ΑΔΑΜ καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως ἠδύνατο νὰ ἐπιτελεσθῇ ἀποκλειστικῶς μόνον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἰδίου. Γεννηθεῖς ἐν τῷ κόσμῳ τέλειος, ἦτο ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο ὑπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου. ΕΒΡ. 7:26. Οὕτως ὁ Ἰησοῦς θυσιάζων τὴν ἀκαταδίκαστον ζωὴν Του, ἦτο ἱκανὸς "νὰ λυτρώσῃ αὐτοὺς-τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος- ἐκ χειρὸς Ἀδου καὶ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ θανάτου." ΩΣΗΕ 13:14.

Προμηθεύσας "τὸ ἀντίλυτρον" ὅπερ ἐν ὀρισμένῳ καιρῷ θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἁνθρώπου ἀπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι τὸ ἐν τῇ ὁσφύϊ του μὴ γεννηθὲν ἐτι γένος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ θὰ ἐλυτρωτοῦ ἐκ τοῦ θανάτου ὡσαύτως. Οὕτως ὁ Παῦλος τὸ ἀναφέρει, Α.ΚΟΡ. 1:22.

"Καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ."

Καταφανῶς οὐδεὶς, εἰμὴ ὁ Ἰησοῦς μόνον ἡδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν Του ὡς ἀντίλυτρον, ἀντίστοιχον ἀξίαν διὰ τὸν Ἀδὰμ. Α.ΤΙΜ. β:5,6. Αὕτη ἡ σκέψις μεγαλύνεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Νόμου, ὅστις ἔλεγεν,

" Ζωὴ ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, χεὶρὸς ἀντὶ χεὶρός, ποὺς ἀντὶ ποδός. " ΔΕΥΤ. ιθ:21.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Ἰησοῦ, τὸ "Ἀντίλυτρον" ὅπερ ἐπρομήθευσεν, ἦτο ἡ τελεία Του ἀνθρωπίνη ζωὴ, ὡς ἀντικατάστασις διὰ τὴν τελείαν ζωὴν τοῦ Ἀδὰμ, ἣν ἀπώλεσεν ἕνεκα τῆς παρακοῆς τοῦ θείου Νόμου. Διὰ τὴν παρακοὴν ταύτην ὁ Ἰησοῦς "παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον." ΗΣΑΙΑΣ νγ:12. Οὐδὲν περισσότερον ἀπὸ τὴν θυσιασθεῖσαν ζωὴν τοῦ τελείου ἀνθρώπου Ἰησοῦ ἀπτεῖτο διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τὴν Ἀδαμιαίαν καταδίκην.

Ε Τ Ε Ρ Α Ι Θ Υ Σ Ι Α Ι

Ἐνῷ δὲ ὁ Ἰησοῦς μόνον, μὲ τὴν "ἅπαξ διὰ πάντας" θυσίαν Του, ἐπρομήθευσε τὴν εὐκαιρίαν, τὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς καταδίκης τοῦ Θανάτου ἕνεκεν τῆς ἁμαρτίας, αἱ Γραφαὶ καθιστῶσι λίαν εὐνόητον, ὅτι οἱ ὁπαδοὶ Του ἐπίσης καλοῦνται νὰ καταθέσωσι τὴν ζωὴν των ἐν θυσίᾳ ἣτις γίνεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Θεόν. Ἐχομεν ἤδη σημειώσει τὸ ΡΩΜ. ιβ:1, ἔνθα προτρεπόμεθα νὰ παρουσιάσωμεν τὰ σώματά μας θυσίαν ζώσαν, μὲ τὴν βεβαίωσιν, ὅτι τοιαύτη θυσία θὰ ἦτο "ἁγία" καὶ εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Θεόν. Αὕτη ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ἰδέα ἣτις προσάγεται, σαφῶς βασιζέται ἐπὶ τῶν τυπικῶν θυσιῶν τοῦ παρελθόντος, εἰς τὰς ὁποίας τὰ σώματα τῶν ζώων προσεφέροντο ἐν θυσίᾳ, καὶ ἀποκαλύπτει ὅτι ὡς ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ ἔχομεν μέρος εἰς τὸ ἀντίτυπον ἐκείνων τῶν θυσιῶν.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶναι ἐξ ἴσου εἰδικὸς ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. Ἐγραψε,

" Καὶ σεῖς ὡς λίθοι ζῶντες, οἰκοδομούμενοι οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ τὸ προσφέρειν... θυσίας εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ." Α.ΠΕΤΡ.β:5.

Ἐνταῦθα ὁ ἀπόστολος οὐχὶ μόνον μᾶς βεβαιοῖ, ὅτι δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν θυσίας εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ συνδέει τὴν θέσιν μᾶς μὲ τὸ τυπικὸν ἱερατεῖον. Ἐν τῶν οὐσιωδῶν λειτουργιῶν διὰ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο νὰ προσφέρωσι θυσίαν, καὶ τώρα, ὡς ἀντιτυπικοὶ ἱερεῖς πρέπει νὰ προσφέρωμεν θυσίαν. Αὗται αἱ θυσίαι εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὸν Θεόν "διὰ" ἢ μέσω τοῦ Χριστοῦ, ἐξηγεῖ ὁ Πέτρος. Ἐκ φύσεως εἴμεθα μέλη τοῦ καταβεδικασμένου καὶ ἀποθνήσκοντος γένους καὶ ἔχομεν οὐδὲν νὰ προσφέρωμεν ὅπερ θὰ ἦτο εὐπρόσδεκτον εἰς τὸν Θεόν. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐξιλεώσεως Του χάριν ἡμῶν, ἀπελευθερούμεθα ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν καταδικὴν "πρὸς δικαίωσιν ζωῆς" ὡς ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ τοῦτο εἰς ΡΩΜ.ε:18, δ:25, η:1. Ὁ Παῦλος ἔγραψε,

" Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην, ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἔστι ἐν ἐμοί, καθ' ὃ δὲ τώρα ζῶ ἐν σαρκὶ ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις μὲ ἠγάπησε καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ." ΓΑΛ. β:20.

Τοῦτο ἀπλῶς εἶναι ἕτερος τρόπος τοῦ λέγειν, ὅτι τώρα λογιζόμεθα ὡς ὄντες ἐν τῇ ζωῇ ἢ ἔχοντες ζωὴν, ἐπειδὴ ἡ ἀξία τῆς τελείας θυσίας τοῦ Χριστοῦ, συμβολιζομένης ὑπὸ τοῦ χυθέντος Αὐτοῦ αἵματος, λογαριάζεται εἰς ἡμᾶς. Οὕτω δυνάμεθα νὰ παρυσιάσωμεν τὰ σώματά μας "ζῶσαν θυσίαν."

Ο Σ Κ Ο Π Ο Σ

Ἐκάστη ἄποψις τοῦ θείου σχεδίου ἔχει σκοπὸν. Ποῖος, ὅθεν, ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς θυσίας

καὶ τῶν παθημάτων; Ἐν εὐρύτητι ὁμιλοῦντες, εἶναι χάριν τῶν ἄλλων ὅπως εὐλογηθῶσιν. Εἰς KOL.α:24, ἀναγινώσκουμεν ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔχαιρεν εἰς τὰ παθήματα του διότι συνεπλήρωνε τοιαῦτα ἢ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς θλίψεις τοῦ Χριστοῦ ὁλοκλήρου, καὶ τοῦτο δὲ ὡς πρὸς τὸ παρὸν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος "ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τὸ ὅποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία" τ.έστι διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν συναδέλφων μελῶν ἐν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν νοθεσίαν νὰ καταθέτωμεν τὴν ζωὴν μας χάριν τῶν ἀδελφῶν, οὕτω προετοιμάζοντες αὐτοὺς διὰ τὴν δόξαν, τιμὴν καὶ ἀθανασίαν ἐν τῇ Βασιλείᾳ. Εἰς B.KOPINΘ.δ:12 ὁ Παῦλος παραθέτει τοῦτο ἄλλῶς,

"Ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν", εἰς ἑσᾶς τοὺς ἀδελφούς.

Ἐνῷ δὲ ἡ ἀξία ἡ δίδουσα τὴν ζωὴν εἶναι τὸ αἷμα-ἡ ζωὴ- τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἡμετέρα θυσία εἶναι τὸ μέσον τὸ χρησιμοποιοῦμενον, οὕτως ὥστε ἐκεῖνη ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ νὰ ζωοποιήσῃ τὴν ζωὴν τῶν συναδέλφων μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μεταδίδομεν εἰς αὐτοὺς τὸν "λόγον τῆς καταλλαγῆς" διὰ τῶν καθημερινῶν μας θυσιῶν, ὑπηρετοῦντες τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. B.KOP. ε:19.

Εἶναι τοιουτοτρόπως, ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος,-ζωῆς- τοῦ Χριστοῦ θὰ καταστῇ εἰς τὸ ἄκρον ὠφέλιμος εἰς τὸν ἐπόμενον Αἰῶνα διὰ τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτως οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ, οἵτινες πάσχουσι καὶ ἀποθνῄσκουσι μετ' αὐτοῦ, δύνανται πρεπόντως νὰ λεχθῇ, ὅτι καταθέτουσι τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ἐν γένει ἀνθρωπότητα. Περὶ τούτων διαβεβαιοῖ ὁ Παῦλος ὅτι "ἔγειναν σύμφυτοι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ" πρᾶγμα ὅπερ, φυσικᾶ, εἶναι θυσιαστικὸς θάνατος, ὃν ὁ Παῦλος καθορίζει ὡς βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ- ἥτοι, βάπτισμα θανάτου κατὰ Χριστὸν -οὐχὶ ὅμως θάνατος κατὰ τὸν ἁμαρτήσαντα Ἀδάμ.-

ΨΑΛ. μβ:6-8, ΡΩΜ.ς: 3-5. 'Ο Παῦλος συζητεῖ τὰ παθήματα καὶ τὸν θάνατον τοῦ Χριστιανοῦ, μεταχειριζόμενος τὴν ἔκφρασιν "βαπτίζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν." Εἰς τὰ συμπραζόμενα ὁ Παῦλος φέρει ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνίστανται, τότε οἱ βαπτίζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν οὐδὲν κατορθοῦσι. Τοῦτο σαφῶς δεικνύει, ὅτι αἱ θυσίαι μας προσδιορίζονται ἐν τῷ μεγάλῳ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ, ν' ἀποβῶσι πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τὸν χρόνον "τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων." ΠΡΑΞ.γ:19-21.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

'Ο λόγος διατὶ ὁ Ἰησοῦς ν' ἀποθάνῃ καὶ ὁ λόγος διατὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὸ προνόμιον νὰ συναποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ, εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει διορίσει ταύτας τὰς θυσίας ὡς μέρος τοῦ σχεδίου Του ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν. Ἐντεῦθεν αὗται αἱ "ἀνώτεραι θυσίαι" τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος εὐαργμότως καλοῦνται "περὶ ἀμαρτίας προσφοραὶ" ἀκριβῶς καθὼς αἱ τυπικαὶ θυσίαι τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Αἰῶνος. Αἱ περὶ ἀμαρτίας προσφοραὶ ἐπιτελοῦσι διάφορα πράγματα. Αἱ Γραφαὶ διαγγέλουσιν ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ζωὴ Του, ἐγένετο "προσφορά περὶ ἀμαρτίας." ΗΣ.γγ:10. Αὕτη ἡ προσφορά ἔκαμεν ἀπολύτρωσιν ἐκ τῆς ἀμαρτίας καὶ θανάτου. Αἱ προσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος Του, σχετίζονται μόνον εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ζωοδοτικῶν εὐλογιῶν τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ ΑΝΤΙΑΥΤΡΟΥ- τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ.

Καταληπτέον δὲ, ὅτι αὕτη ἡ διαχείρισις ὡσαύτως ἀνήκει εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἀμαρτίας, ἔτι ἐρριζομένης εἰς τὰ ἐνδομυχα τῶν αμαρτωλῶν ὅταν ἐγείρῳνται ἐκ νεκρῶν, δεδομένου ὅτι ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ πρέπει τώρα νὰ ἐγγραφῇ ἐν ταῖς καρδίαις ἐκάστου, ὅταν ὁ Θεὸς δώσῃ σαρκίνην ἀντὶ λιθίνην καρδίαν. ΙΕΡ.λα:33-35. Ἐπομένως ἐνεκεν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκλησίας ΤΟΤΕ, διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἀμαρτίας ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀκούθων τοῦ Ἰησοῦ ὅτι ἀποθνήσκουσι κατὰ ἢ διὰ τὴν ἀμαρτίαν.

Τοῦτο εὐκρινῶς δεικνύεται εἰς ΡΩΜ.ς:10,11,
ὅπερ παραθέτομεν,

" Διότι καθ'ὃ ἀπέθανεν -ὁ Χριστὸς- ἀπέθανεν
ἅπαξ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ καθ'ὃ ζῇ, ζῇ
εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω καὶ σεῖς φρονεῖτε ἑαυ-
τοὺς ὅτι εἴσθε νεκροὶ μὲν κατὰ τὴν ἁμαρτί-
αν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν Θεόν, διὰ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ."

Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀπέθανεν "κατὰ τὴν ἁμαρτίαν" ἐν
τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ἦτο ἅπαξ ἁμαρτωλὸς καὶ ἔπειτα ἔπαυ-
σεν ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Ὁ μόνος τρόπος ὃ Ἰησοῦς ἠδύ-
νατο ν' ἀποθάνῃ "κατὰ τὴν ἁμαρτίαν" ἦτο ὡς περὶ ἁ-
μαρτίας προσφορά. Καὶ ὁ Παῦλος λέγει ὅτι ἡμεῖς
"ΟΥΤΩΣ" ἢ τοιοῦτοτρόπως νὰ "φρονῶμεν" περὶ ἑαυτῶν,
ὅτι εἴμεθα νεκροὶ "κατὰ τὴν ἁμαρτίαν."

Υπάρχουσιν δύο κλειδιά εἰς ταύτην τὴν ἔκθε-
σιν τοῦ Παύλου. Τὸ ἐν ὡς ἐσημειώσαμεν εἶναι "ΟΥ-
ΤΩΣ" ὅπερ δεικνύει ὅτι ἀποθνήσκομεν ὡς περὶ ἁμαρ-
τίας προσφορά ὡς ὁ Ἰησοῦς. Τὸ ἕτερον κλειδίον εἶ-
ναι "ΦΡΟΝΕΙΤΕ". Ὁ Ἰησοῦς βεβαίως δὲν ἐφρόνει ὅτι
ἀπέθνησκε "κατὰ ἢ διὰ τὴν ἁμαρτίαν" ἐπειδὴ πραγ-
ματικῶς ἔδωκε τελείαν ζωὴν ὡς εὐπρόσδεκτον θυσί-
αν, ὡς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας ἣτις ἐπρομήθευσεν
ἀπολύτρωσιν διὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸ γένος αὐτοῦ. Ἡ-
μεῖς δυνάμεθα μόνον νὰ "φρονῶμεν" - Ἀρχ.Κεῖμ.ΛΟ-
ΓΙΖΕΣΘΕ= λογαριάζετε, ὑπολογίζετε, θεωρεῖτε- ὅτι
ἀποθνήσκομεν "κατὰ τὴν ἁμαρτίαν", ἀλλὰ καθότι ὁ
Κύριος, μέσω τοῦ θεοπνεύστου Ἀπ.Παύλου, μᾶς ἐ-
ξουσιοδοτεῖ οὕτω νὰ φρονῶμεν, καθίσταται, καλῇ
τῇ πίστει, νὰ θεωρῶμεν τὴν προσφορὰν μᾶς εὐπρόσ-
δεκτον ἐπὶ τοιαύτης βάσεως.

Ἡ αἰτία ὅτι ἐξουσιοδοτούμεθα νὰ "φρονῶμεν"
ὅτι ἀποθνήσκομεν "κατὰ τὴν ἁμαρτίαν" εἶναι ὅτι ἡ
ἀξία τοῦ ΑΝΤΙΛΥΤΡΟΥ ἐφαρμόζεται, ἵνα καταστήσῃ
τὴν θυσίαν μᾶς εὐπρόσδεκτον. Τὸ ὑποθέτειν ὅτι αἱ
ατελεῖς μᾶς θυσίαι δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὸν

Θεὸν διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀξίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ τοιοῦτον συνεπάγεται, ὅτι ἀντιλέγομεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ἈΝΤΙ-ΛΥΤΡΟΥ. Ναί, ἀδελφοί, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀξίας τοῦ ἈΝΤΙΛΥΤΡΟΥ, πράγματι καθιστᾷ δυνατόν εἰς ἡμᾶς νὰ παρουσιάσωμεν τὰ σώματά μας ζῶσαν θυσίαν, μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἔγειναν ἅγαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὑπ' Αὐτοῦ ὀρισθέντα.

ΚΑΙ (ΕΠΙΣΗΣ) Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Τὸ ἐν ἀρχῇ θέμα μας παρουσιάζει ἐπιπρόσθετον ἐπιβεβαίωσιν τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς μεγάλης περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τοῦ Θεοῦ σχεδίου. "Εἶναι καλῆτερον-ἀναφέρει ὁ Πέτρος-νὰ πάσχητε ἐὰν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντες, παρὰ κακοποιούντες. Επειδὴ καὶ -ἐπίσης- ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων." ΚΑΙ ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐὰν πάσχωμεν διότι ἀγαθοποιούμεν καὶ κάμνομεν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς, πάσχομεν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὅτι αἱ θυσίαι μας θεωροῦνται ὡς περὶ ἁμαρτίας προσφορὰ.

Καὶ σημειώσατε τὴν ἐπὶ πλέον ἀποκαλυπτικὴν ἔκθεσιν εἰς τοῦτο τὸ χωρίον "ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων." Ὁ Ἰησοῦς ἦτο "δίκαιος" δυνάμει τῆς ἰδί-ας Αὐτοῦ ἐμφυτοῦ τελειότητος. Ἦτο ὁσιος, ἄκακος, ἀμόλυντος καὶ κεχωρισμένος τῶν ἁμαρτωλῶν. ΕΒΡ. ζ: 26. Ἡμεῖς εἴμεθα "δίκαιοι" ἢ δεδικαιωμένοι ἐνώπι-ὸν τοῦ Κυρίου διὰ τὸν λόγον, ὅτι αἱ ἀτέλειαι μας καλύπτονται ὑπὸ τοῦ αἵματος τῆς θυσίας τοῦ Χρισ-τοῦ. Ἡ ἀξία τῆς τελείας θυσίας τοῦ Ἰησοῦ ἐφαρμό-ζεται καὶ λογαριάζεται εἰς ἡμᾶς, "διὰ τιμῆς ἡγο-ράσθητε." Α.ΚΟΡ. ς: 19, 20. Οὕτως ἡμεῖς ὡσαύτως, ὡς ὁ Ἰησοῦς, ὅταν θέτῃμεν τὴν ζωὴν μας, ἀκολουθοῦν-τες εἰς τὰ ἴχνη Του, πάσχομεν καὶ ἀποθνήσκομεν, οἱ δίκαιοι ὑπὲρ τῶν ἀδίκων. Ἐν τῇ πραγματικότητι, τοῦτο εἶναι ἕτερος τρόπος τοῦ λέγειν ὅτι "βαπτι-

ζόμεθα ὑπὲρ τῶν νεκρῶν."

Ταύτην τὴν θαυμαστὴν συμμετοχὴν ἣν ἀπολαύομεν μὲ τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς συμφιλίωσης τῆς ἀπεξενωμένης ἀνθρωπότητος μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα, σαφῶς προσεκιάζετο εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς ἡΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ ὡς διεξήγοντο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σκηνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Κατὰ τὴν τυπικὴν ἡμέραν τοῦ Ἐξίλασμοῦ δύο ζῶα προσεφέροντο διὰ τὰς ἁμαρτίας. Ἐν τούτων ἦτο μόσχος καὶ τὸ ἕτερον τραγὸς. Ἀμφότερα τὰ ζῶα ἐθυσιάζοντο ὁμοιοτρόπως. Ἐσφάζοντο εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς. Τὸ πάχος τῶν καὶ τὰ ζωοπαραγωγὰ ὄργανα ἐκαίοντο ἐπὶ τοῦ χαλκίνου θυσιαστηρίου ἐν τῇ αὐλῇ. Τὰ σώματά των ἐκαίοντο ἔξω τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἔρραντίζετο ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τοῦτο εἰς ΕΒΡ.ΙΥ:10-13. Τὸ ἐδάφιον 10 ἀναγινώσκει,

" Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φάγωσιν οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνὴν."

Τὸ θυσιαστήριον περὶ οὗ μνεῖα γίνεται ἐνταῦθα, εἶναι τὸ χαλκινόν τοιοῦτον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς, ὅταν περὶ ἁμαρτίας προσφοραὶ ἐκαίοντο ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ νόμος ὁ κυβερνῶν τὴν χρῆσιν τοῦ θυσιαστηρίου διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἀναγινώσκει,

" Καὶ πᾶσα προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας φέρεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου... δὲν θέλει τρώεσθαι, μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι." ΛΕΥΙΤ.ς:30.

Οὕτως ὁ Παῦλος λέγει ὅτι τὸ θυσιαστήριον ὃ περ ἔχομεν, ἢ τὸ ὁποῖον ὑποτυπῶν τὴν θυσίαν μας, εἶναι τὸ χαλκινόν ἐν τῇ αὐλῇ, ὅταν χρησιμοποιῇται διὰ τὰς περὶ ἁμαρτίας προσφοράς. Εἶναι ἐνεκεν

καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς τονίζει ὁ Παῦλος,

" Τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσφέρεται εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως περὶ ἁμαρτίας, τούτων τὰ σώματα κατακαίονται ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Ὁθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Ὡς ἐξερχώμεθα λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες." EBP. ιγ:11-13.

Δὲν ὑπάρχει ὑπεκφυγὴ ἐκ τοῦ συμπεράσματος ταύτης τῆς εὐκρινοῦς ἐκθέσεως τοῦ ἀπ. Παύλου, ὅτι τὰ ζῶα τὰ περὶ ἁμαρτίας προσφερόμενα ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν τυπικὴν ἡμέραν τοῦ Ἐξιλασμοῦ, προεικονίζον τὰς θυσίας ὁμοῦ τοῦ ΙΗΣΟΥ καὶ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Ὁ Μόσχος προσεφέρετο πρῶτον, ἀντιπροσωπεύων τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὁ τράγος τὴν ἐκκλησίαν, τοὺς ἀκολουθοῦς Του. Αὕτη εἶναι ἡ ἐννοια τῆς θυσίας μας καθὼς ἀκολουθοῦμεν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο εἶναι τὸ "θυσιαστήριον" ἡ εὐκαιρία τῆς θυσίας καὶ τῶν παθημάτων, ἣν ἤδη ἔχομεν καὶ ἣτις εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Θεὸν διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἐνῷ αἱ Γραφαὶ εἶναι εὐνόητοι, ὅτι οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου τῶντι συμμετέχουσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς συμφιλίωσης τῆς πεπτωκυίας ἀνθρωπότητος μετὰ τὸν Θεόν, δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ταύτης τῆς μεγάλης ἀληθείας ἣν ὑπαινίσσεται ὁ Παῦλος. Παραθέτομεν,

" Δι' αὐτοῦ λοιπὸν ἅς ἀναφέρωμεν πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν αἰνέσεως, τούτέστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τὴν ΑΓΑΘΟΠΟΙΙΑΝ καὶ τὸ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΝ μὴ λησμονεῖτε, διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός." EBP. ιγ: 15, 16.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ



---οοο---

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ



ΙΕΖΕΚΙΗΛ ἦτο εἰς ἓκ τῶν τεσσάρων μεγαλειτέρων προφητῶν. Παρελήφθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Βαβυλῶνα πρὶν τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος τὸ 606 π.Χ. καθ' ὃν χρόνον τὸ τυπικὸν βασιλείον τοῦ Ἰσραὴλ ἀνετράπη. Ἦτο τὸν τέταρτον μῆνα τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τῆς αἰχμαλωσίας του, ὅτε ὁ Ἰεζεκιήλ ἐνετάλη ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ καταστῇ προφήτης Αὐτοῦ. ΙΕΖ. α:1-3. Ἡ σκέψις προήχθη, πλὴν οὐχὶ τόσον θετικῶς, ὅτι ὁ Ἰεζεκιήλ ἦτο μέλος κοινότητος τινὸς ἓκ τῶν ἐξορίστων Ἰουδαίων οἵτινες κατώκησαν παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, μικροῦ ποταμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλῶνος.

Ἐν κοινῇ ἐκφράσει, μὲ τοὺς ἄλλους προφήτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ πλεῖστον τῶν γραφομένων τοῦ Ἰεζεκιήλ ἀπηυθύνοντο εἰς τὸν φυσικὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ἐν μορφῇ ἐπιτιμήσεων διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐμφασίς γίνεται ἐπὶ τούτου τοῦ σημείου τῆς προσεχοῦς του διακονίας, ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀποστολῆς, τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης. ΙΕΖ. β:1-5. Ἀλλ' ἐπιπροσθέτως τούτων τῶν προφητειῶν αἱτινες ἔχουσιν ἐπιτόπιον θέσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰεζεκιήλ ὡσαύτως ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ προείπῃ σπουδαῖα γεγονότα ἐν τῇ δι-εξαγωγῇ τοῦ θείου σχεδίου διὰ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος ἓκ τῆς ἁμαρτίας καὶ θανάτου. Μία τούτων τῶν προφητειῶν ἀνάγεται εἰς τὴν βεβαιότητα, ὅτι λαὸς ὡς ὁ Ἰσραὴλ, οἱ Σοδομίται καὶ Σαμαρεῖται θ' ἀπελευθερωθῶσιν ἓκ τῆς ἐν θανάτῳ αἰχμαλωσίας των. ΙΕΖ. ις:54-59.

Ἐν ταύτῃ τῇ προφητείᾳ ἀποκαλύπτεται, ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται, ὡς ὁλότης -πάντες οἱ ὅποιοι, ὡς ἄτομα, δὲν ἦσαν πιστοὶ εἰς τὸν Κύριον- θὰ αἰσχυρθῶσιν, ὅταν ἀφυπνισθῶσιν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. Τοῦτο ὡσαύτως τυγχάνει ἀληθὲς περὶ λαοῦ ἐτέρων ἐθνῶν, ἀλλὰ πλέον αἰσχυντικώτερον θὰ εἶναι δι' ἐκείνους, οἵτινες κατὰ τὴν παρούσαν ζωὴν, ἀξιοῦσι νὰ εἶναι λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐνῶ, κατὰ Θεὸν, δὲν εἶναι. ΙΕΖ. ις:54-49, ΔΑΝ.ιβ:1,2.

Ὁ Ἰεζεκιὴλ ἀποκαλύπτει, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν ἐν θανάτῳ αἰχμαλωσίαν, ὡς καὶ τῶν λαῶν ἐτέρων ἐθνῶν, εἶναι νὰ φερθῶσιν εἰς σχέσιν διαθήκης μετὰ τὸν Κύριον. ΙΕΖ. ις: 60-63. Αὕτη ἡ προφητεία εἶναι μία τῶν ὀριστικῶν ἐκδηλῶν ἀποδείξεων ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτουσα εἰς ἡμᾶς μετὰ βεβαιότητος, ὅτι οἱ ἀποθανόντες ἐν ἀσεβείᾳ θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν νὰ ἀναμορφωθῶσι καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Κύριον, ὅταν ἀφυπνισθῶσιν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεγάλης ἀναστάσεως τοῦ μέλλοντος. ΡΩΜ. ια:26, 27.

Ἡ πεῖρα πάσης τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τοὺς διarreύσαντας παρελθόντας αἰῶνας, ὑπῆρξεν, ὅτι τὰ τέκνα κληρονομοῦσι τὰς ἀμαρτίας τῶν γονέων των. Πράγματι τοῦτο τυγχάνει παγκοσμίως ἀληθὲς ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ὅτι πάντες ἀποθνήσκουσιν, ἔνεκεν τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ. Ἦτο τοῦτο ἀληθὲς εἰς τὰς πείρας τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλ' ὁ Κύριος μετεχειρίσθη τὸν Ἰεζεκιὴλ νὰ προφητεύσῃ, ὅτι θὰ ἤρχετο καιρὸς ὁπότε τοῦτο δὲν θὰ ἦτο πλέον ἀληθὲς, ἀλλὰ τότε, ὅταν τινὲς θὰ ἀποθνήσκωσι, θὰ ἀποθνήσκωσι διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀμαρτίας, καὶ οὐχὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἄλλου τινὸς. ΙΕΖ. ιη:1-32, ΙΕΡ. λα: 27-30.

Κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν οἱ βασιλεῖς διεκυβέρνησαν τὸν λαὸν κατὰ θείαν διεύθυνσιν, οὗτοι οἱ βασιλεῖς ἀντεπροσώπευον τὸν Κύριον. Τοῦτο ἐσήμαινεν, ὅτι ὁ Κύριος ἦτο ὁ Κυβερνήτης των, καί περ ἐπανειλημμένως παρήκοον εἰς Αὐτόν. Α.ΧΡΟΝ. κθ:11,23.

Καὶ ὅμως, αὕτη ἡ διάταξις τῶν πραγμάτων τῆς κυβερνήσεως ἤχθη εἰς τὸ τέλος κατὰ τὸ 606 π.Χ. ὁπότε ὁ ἔσχατος αὐτῶν βασιλεὺς Σεδεκίας ἀνετράπη καὶ ὁ Ἰεζεκιὴλ ἐπροφήτευσεν, ὅτι δὲν θὰ ὑφίστατο πλέον τοιαύτη βασιλεία "ἕως ὅτου θὰ ἦρχετο ΕΚΕΙΝΟΣ εἰς ὃν τὸ δικαίωμα ἀνήκει." ΙΕΖ.κα:25-27. Ἐκεῖνος εἰς ὃν τὸ δικαίωμα ἀνήκει εἶναι Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, καὶ ἡ ἀναφορὰ ἰδίως εἰς τὸν χρόνον τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, ὁπότε θὰ ἐγκαθίδρυε τὴν Μεσσιανικὴν Βασιλείαν τῆς ἐπαγγελίας.

Μία δὲ τῶν σπουδαίων ἀποδείξεων τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ὁσονούπω ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας Του εἶναι ἡ ἔκπαλαι ὑποσχεθεῖσα ἀποκατάστασις τῶν φυσικῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραάμ, τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐχομεν ἴδει τοῦτο βαθμιαίως νὰ λαμβάνη χώραν ἐπὶ περιόδου πολλῶν ἐτῶν. Προελέχθη καταφατικῶς τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Ἰεζεκιὴλ, περιγράφων τὴν ἐκρίζωσιν τούτων ἐκ τῶν χωρῶν εἰς ἃς κατῴκουν μετὰ μεγάλου "θυμοῦ". ΙΕΖ.κ:33,34.

Ἀναντιρρήτως, αὕτη ἡ προφητεία τοῦ "θυμοῦ" κατὰ μέρος ἐξεπληρώθη ἀπὸ τοὺς πικροὺς καὶ ἀπηνεῖς διωγμοὺς τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Χίτλερ. Γνωρίζομεν, ὅτι οὗτοι οἱ διωγμοὶ κατέληξαν, ὥστε πολλοὶ ν' ἀποδημήσωσιν εἰς Παλαιστίνην. Τὸ ἐνδιαφέρον μέρος τῆς προφητείας ταύτης εἶναι ὅτι ὁ Κύριος μέσω τοῦ Ἰεζεκιὴλ ἀποκαλύπτει, δηλ. ὅτι τοῦτο θὰ ἀντεπροσώπευεν, ὅτι θὰ ἦρχεν ἢ ἐβασίλευεν ἐπ' αὐτῶν. Τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν, ὅτι ΕΚΕΙΝΟΣ "εἰς ὃν ἀνήκει τὸ δικαίωμα" νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τούτου, ἔχει ἔλθει καὶ ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἰσραὴλ σχετίζεται μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ προφητεία τοῦ Ἰεζεκιὴλ σαφῶς δεικνύει, ὅτι τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν χώραν των καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Θε-

οὔ, θὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ περιόδου διαρρεύσεως ἀρκε-
τῶν ἐτῶν. Πρῶτον θὰ ἠϋρισκον ἑαυτοὺς ἐν "τῇ ἐρή-
μῳ τῶν λαῶν" -ἐν τῇ συγχύσει καὶ εἰς τὸ χάος ὅπερ
σήμερον εἶναι παγκόσμιον. Ὁ Ἰεζεκιήλ ὡσαύτως ἐ-
γράψεν, ὅτι ὁ Κύριος,

" ἤθελε κριθῇ μετ' αὐτῶν πρόσωπον πρὸς πρόσω-
πον, καθὼς ἐκρίθη μὲ τοὺς πατέρας των ἐν
τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου" IEZ. κ:35,38.

καὶ ὅτι θὰ ἤθελον περάσει "ὑπὸ τὴν ῥάβδον" καὶ
τελικῶς θὰ ὑπήγοντο εἰς "αὐτοὺς δεσμοὺς τῆς διαθή-
κης."

Διὰ μέσου τοῦ Ἰεζεκιήλ ὁ Κύριος ἐξήγησεν, ὅτι
δὲν θὰ ἀποκατέστηνε τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν γῆν
τῆς Ἐπαγγελίας χάριν αὐτῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰδίου
ἑαυτοῦ ονόματος. IEZ. λς:21-24,32. Προεῖπεν ὅτι,
ὅταν θὰ ἀπεκαθίσταντο εἰς τὴν χώραν των θὰ ἐρράν-
τιζε καθαρὸν ὕδωρ ἐπ' αὐτῶν καὶ θὰ ἐδίδεν εἰς αὐ-
τοὺς νέαν καρδίαν. IEZ. λς:25-29. Ὁ Κύριος παρέσ-
χεν εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ ὁρασιν καθ' ἣν εἶδε πεδιάδα
ξηρῶν ὀστέων, ἧτις παρίστα "ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσ-
ραήλ" IEZ. λζ:1-11. Ἐν τῇ ὁράσει ὁ Ἰεζεκιήλ εἶδε
τὰ ὅστα νὰ συνέρχωνται ὁμοῦ, ἔπειτα μὲ τὴν προ-
σαρμογὴν των νὰ καλύπτονται μὲ σάρκα καὶ δέρμα
καὶ νὰ δίδηται πνοὴ ζωῆς. Αὕτη εἶναι συμβολικὴ
προφητεία τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰσραήλ εἰς τὴν
χώραν των καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ. IEZ. λζ:11-14.

Ἐνῷ δὲ ἡ προφητεία ὁμιλεῖ περὶ τάφων οἵτινες
ἠνοίχθησαν καὶ περὶ τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ ἀναβιβασθέν-
των ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, ἡ ἀναφορὰ ἐνταῦθα δὲν γί-
νεται εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ὡς ἀτόμων, ἀλλ'
εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ λαοῦ τούτου ἐκ τῆς θέ-
σεως τῆς ἀποξενώσεως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς θέσιν εὐ-
νοίας ἐνώπιον Αὐτοῦ. Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, φυσι-
κὰ, συνδέεται μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἰσραήλ εἰς
τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θε-
οῦ μᾶς βεβαιοῦσιν, ὅτι οὐχὶ μόνον ἡ ζωσα γενεὰ τῶν

Ἰσραηλιτῶν θ' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐπίσης ὅλαι αἱ παρελθούσαι γενεαὶ. Τοῦτο, ὡς γεγονὸς, εἶναι ἀληθές δι' ὅλους τοὺς λαοὺς τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐπαγγελία εἶναι, ὅτι μέσω τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ θὰ εὐλογηθῶσι ΠΑΣΑΙ Αἱ ΦΥΛΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. ΓΕΝ.ιβ:3, κβ:18, ΓΑΛ.γ:8,16,27-29.

Ἡ προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ ἀποκαλύπτει, ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, θὰ συνωδευετο μὲ πολλὴν θλιψίν, καθότι ἐπιθετικά καὶ δυνάμεις ἐκ "βορρᾶ" θὰ εἰσέβαλλον εἰς τὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης μὲ σκοπὸν νὰ λαφυραγωγῇσιν αὐτήν καὶ νὰ καταστρέψωσι τὸν λαὸν αὐτῆς. Ὁ Ἰεζεκιήλ προεῖπεν ὁμῶς, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἐπενέβαινεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Του ἐγκαίρως, θὰ ἐματαίωνε ταῦτα τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν των, ὥστε νὰ μὴ ἐκκληρωθῶσι. Ὡς ἀποτέλεσμα ταύτης τῆς ματαιώσεως, ἡ προφητεία δεικνύει, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ πολλῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἀνοιχθῇ εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσι τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ὡσαύτως θὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν γνωστὸν ἐν μέσω τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ λαοῦ. ΙΕΖ.λθ:7, "Ἴδε ἐπίσης Δον Τόμ.502-508.

Ἡ ἐπίδειξις τῆς δυνάμεως καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐχθρῶν των θ' ἀποβῇ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κατανόησιν, ὅτι οὗτος ὁ λαὸς δι ε σ κ ο ρ π ί σ θ η με τα ξ ὺ αὐτῶν καθόλους τοὺς αἰῶνας ἔνεκεν τῶν κατ' αὐτῶν κρίσεων τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπὸ τότε καὶ εἰς τὸ ἔξης ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ θὰ γνωρίσῃ, ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὅτι ὑπακοή εἰς Αὐτὸν εἶναι τὸ μόνον μέσον πρὸς ἀπόλαυσιν σταθερᾶς εἰρήνης καὶ χαρᾶς. ΙΕΖ.λθ:21-29. Ἡ ὑπόσχεσις εἶναι, ὅτι ὁ Κύριος δὲν θὰ κρύψῃ τὸ πρόσωπόν Του πλέον ἀπ' αὐτοὺς. Τοῦτο ὠρισμένως σημαίνει, ὅτι ἡ Μεσσιανικὴ Βασιλεία τότε θὰ ἔχῃ πλήρως ἐγκαινισθῇ καὶ ἰδρυθῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Ἰεζεκιήλ διηυθύνθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ "ἀναλάβῃ θρῆνον ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Τύρου". Υἱάρχουσι

πολλὰ πράγματα εἰς τοῦτον τὸν "θρῆνον" ἅτινα δεικ-
νύουσιν, ὅτι ἡ ἀναφορὰ γίνεται πραγματικῶς εἰς τὸν
Ἐωσφόρον, ὅστις κατέστη ὁ μέγας ἀντίδικος -ἐχθρὸς
ἀντίπαλος- τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Συμβολικῇ
τις περιγραφὴ γίνεται περὶ τοῦ Ἐωσφόρου ἥτις ἐξει-
κονίζει αὐτὸν ὡς ἑνδοξον καὶ ὠραῖον καὶ ὅτι ὑπῆρ-
ξεν ἐν Ἐδέμ, τὸν κῆπον τοῦ Θεοῦ. ΙΕΖ.κη:11-19, καὶ
ΗΣΑΙΑΣ ιδ:12-15.

Ἐν ἑτέρᾳ ὁράσει ὁ Ἰεζεκιὴλ βλέπει μέγαν "πο-
ταμὸν" καὶ καρποφόρα δένδρα παρὰ τὰς ὄχθας του.
ΙΕΖ. μζ:1-12. Οὗτος ὁ ποταμὸς φαίνεται ὡς πηγάζη
κάτωθεν τοῦ κατωφλίου τοῦ οἴκου ἢ τοῦ Ναοῦ περὶ
τοῦ ὁποίου ἐδόθη εἰς αὐτὸν ὁρασις. Εἰς τὴν Ἀποκά-
λυψιν ὁμοίος ποταμὸς ἐξεικονίζεται πηγάζων ἐκ τοῦ
"θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου". ΑΠΟΚ.ιβ:1,2,17.

Ἐν γενικῷ τρόπῳ αἱ ὁράσεις τοῦ ποταμοῦ, αἱ
εἰς τὸν Ἰεζεκιὴλ καὶ Ἰωάννην δοθεῖσαι, φαίνονται
νὰ ἐξεικονίζωσι τὰς μεγάλας ἀληθείας, τούτέστι, τὰς
διευθετήσεις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἵνα διὰ τοῦ
Χριστοῦ εὐλογηθῶσι πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ἰδε
Δον Τόμ. Γραφ. Μελετῶν Σελ. 590 Παρ. 4η.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ

Ὁ Ἰεζεκιὴλ ὑπηρέτησεν ὡς προφῆτης κατὰ τὴν
ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίαν. Ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ
Κυρίου νὰ προειπῇ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, καὶ
τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγ-
γελίας. Ἐπίσης ἔγραψε περὶ τοῦ Σατανᾶ ὡς τοῦ ἄρ-
χοντος τῆς Τύρου, καὶ ἐδόθη ὡσαύτως εἰς τὸν Ἰεζε-
κιὴλ ὁρασις περὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς ζωῆς, τοῦ ὕδατος
τοῦ ὁποίου θὰ πίνουν πάντα τὰ ἔθνη.

---000---



Θενέυδοτα



ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΟΥΤΟΝ διαπρεπῆς κληρικὸς,
ἀφιλοξενήθη ποτε εἰς χριστιανικὸν οἶ-
κον, ἔνθα, ἐκάστην πρῶϊαν ὑπῆρχεν ἡ συνήθεια
νὰ μελετᾶται χωρίον τι τῆς Γραφῆς, καὶ ἕκαστον
μέλος τῆς οἰκογενείας νὰ σχολιάζῃ ἐπ' αὐτοῦ. Τὴν
πρῶϊαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, εἰς τὸ πρόγευμα, ἐμε-
λετήθη τὸ χωρίον Α.ΚΟΡ. ιε: 10 ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς,

" Ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅ,τι εἶμαι, καὶ ἡ
εἰς ἐμὲ χάρις αὐτοῦ δὲν ἔγεινε ματαία, ἀλ-
λὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, πλην
οὐχὶ ἐγὼ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ μετ' ἐμοῦ."

Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ ΝΕΥΤΟΝ νὰ σχολιάσῃ
ἐπ' αὐτοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς, " Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅπου
δὲν εἶμαι ὅ,τι ἡμουν, δοῦλος τῆς ἁμαρτίας, καὶ
ὑπηρέτης τοῦ Σατανᾶ. Λυποῦμαι ὅμως διότι δὲν εἶ-
μαι ὅ,τι ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι, ἐπειδὴ εἶμαι ἀτελής,
καὶ πολλάκις σφάλω. Δὲν εἶμαι ἐπίσης ὅ,τι ἐλπίζω
νὰ γείνω ἐν τῇ ἀναστάσει καὶ συμμετοχῇ μετὰ
τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν δόξαν. Ὅ,τι εἶμαι ὅμως τώρα,
εἶμαι διὰ τῆς χάριτος Αὐτοῦ, καὶ ἡ εἰς ἐμὲ χάρις

Αὐτοῦ δὲν θέλω νὰ εἶναι ματαίᾳ, ἀλλὰ θὰ προσπα-
θῶ διὰ παντὸς λόγου, σκέψεως καὶ πράξεώς μου νὰ
δοξάσω τὸν Λυτρωτὴν μου."

---οοο---

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Νικήτας ἦσαν συμμαθηταὶ εἰς
τὸ σχολεῖον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμέραν τινὰ ἐφιλονί-
κισαν καὶ ἐχωρίσθησαν εἰς ἄκρον θυμωμένοι. Κα-
θήμενος περὶ τὸ δειλινὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὁ-
ιωάννης, παρετήρησεν ὅτι ἡ ἥλιος ἐπλησίαζε νὰ
δύσῃ. Εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀμέσως ἔλαμψεν ἡ συμβουλὴ
τοῦ Παύλου εἰς ΕΦΕΣ. δ:26, "Ὁ ἥλιος ἅς μὴ δύῃ
ἐπὶ τὸν παροργισμὸν σας.." Ἀμέσως τρέχει εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Νικήτα καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν. Ὄταν
ἡ θύρα ἤνοιξεν, ὁ Ἰωάννης εἶπεν εἰς τὸν Νικήταν,
"Ὁ ἥλιος πλησιάζει νὰ δύσῃ," παρατηρῶν αὐτὸν
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του. Ὁ Νικήτας συνεκινήθη
μὲ τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐδά-
κρυσαν, καὶ ἀμφότεροι ἠγαπήθησαν καὶ πάλιν.

